

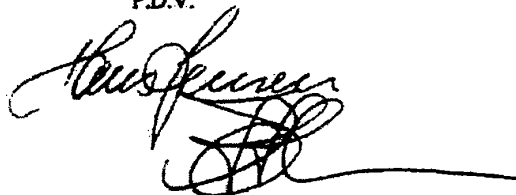
VUC bestyrelser

Ved VUC's overgang til selvejende institution ændrer centerrådene status til bestyrelser, uden at hovedsaget med AVU i øvrigt ændres. Det må således antages, at rådenes forpligtelser i forhold til regionens arbejdsmarked videreføres af bestyrelserne. Vi vil derfor kraftigt henstille til, at det i det endelige forslag fastsættes, at arbejdsmarkedets parter repræsenteres i bestyrelserne for VUC.

Generelt

1. Der henvises til vedlagte notat om personaleforhold ved den forestående kommunalreform.

P.D.V.

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'P.D.V.', with a long horizontal line extending to the right.

Personaleforhold ved den forestående kommunalreform

LO har modtaget udkast til en række af regeringens lovforslag i forbindelse med den forestående kommunalreform med henblik på vores bemærkninger. LO vil kommentere flere af de enkelte lovforslag hver for sig. Imidlertid vil LO i dette notat samle op på nogle generelle synspunkter om regeringens håndtering af personalet og organisationernes forhold.

Overordnet er det LOs opfattelse at regeringens model for overflytning af medarbejdere og inddragelse af personale og organisationer er særdeles mangelfuld.

Kommunalreformen er netop kendetegnet ved, at store grupper af ansatte skal skifte arbejdsgiver, og for nogle vedkommende også fysisk vil opleve ændrede vilkår.

Ifølge en opgørelse fra Indenrigs- og Sundhedsministeriet vil i alt 145.800 personer kunne indtræde i ny overenskomster som følge af strukturreformen. Hertil skal lægges ansatte i Hovedstadens Sygehusfællesskab (HS). Desuden vil skønsmæssigt 100.000 ansatte, der berøres af primærkommunale sammenlægninger skulle skifte arbejdsgiver, (jf. tabel 1).

Tabel 1. Personale, der skal skifte arbejdsgiver efter strukturreformen

	1.000 personer
Fra amter til regioner	108,2
Fra amter til stat	16,9
Fra amter til kommuner	14,5
Fra kommuner til stat	6,2
Fra HS til regioner	18,1
Kommunesammenlægninger	100,0
I alt	263,9

De ansatte er hovedressourcen i den offentlige sektor. Derfor er det naturligt, at reformens indflydelse på de nuværende ansattes fremtidige beskæftigelses- og ansættelsesvilkår bliver af afgørende betydning for vurderingen af reformen, herunder processen ved reformens gennemførelse.

I de fleste lovforslag har regeringen lagt op til den samme model for overflytning af de ansatte, som er kendt fra det allerede fremsatte forslag til en samlet statslig told- og skatteforvaltning. Og som personaleorganisationerne dengang gjorde opmærksom på er modellen på en række områder ikke god nok. Det er blevet tydeligere ved en gennemgang af hele regeringens reformpakke. Der burde have været lagt mere vægt på en grundig forberedelse, en garanti for personalets vilkår og bedre inddragelse af det berørte personale og deres organisationer. Nu skaber reformpakken i stedet

usikkerhed om personaleforholdene fremover. Man må frygte at reformen vil følges af afkædigelser og afvandring af de bedst kvalificerede, forringelser af de overflyttedes løn- og ansættelsesvilkår, urimeligt store geografiske forflytninger og manglende forankring hos de ansatte og organisationerne.

LO har tidligere sammen med FTF og AC i brev til Statsministeren givet udtryk for bekymring over den vægt, der tilsyneladende lægges på nedskæringer i antallet af offentligt ansatte som følge af strukturreformen. Bekymringen er blevet bekræftet med bl.a. det underbudgetterede forslag til en statslig told- og skattemyndighed og ved at der ikke i nogle af lovforslagene er afsat penge til selve omstillingsprocessen.

En anden væsentlig usikkerhed for de berørte ansatte, skyldes en mulig udvidelse af deres ansættelsesområde, nye arbejdssteder og nye arbejdsopgaver. Det stiller krav om, at man går tilmodigt til værks og beslutningerne er gennemsigtige.

Politiiske udsagn om jobgarantier, der ikke har hold i personalejuraen, kan ikke kompensere for usikkerheden. Det bør derfor som minimum i bemærkningerne til alle lovforslag anføres, at evt. personalebegrænsning skal ske ved naturlig afgang. Kravet er at betragte netop som et minimum, da naturlig afgang ikke kun indebærer fratreden til pension, men også omfatter personer der - evt. som konsekvens af strukturreformen - finder et nyt arbejde. En række nylige undersøgelser peger på, at ca. 10 pct. af de offentligt ansatte skifter arbejdsgiver hvert år.

En henvisning til, at de ansatte følger med opgaven og at lov om virksomhedsoverdragelse er gældende i forbindelse med gennemførelsen af reformen, må ikke forveksles med en beskæftigelsesgaranti. Loven fastlægger som bekendt alene vilkårene for ansættelsen efter overdragelsen, men forpligter ikke til at beskæftige de berørte lønmodtagere. LO anerkender, at selve omlægningen for overenskomstsansatte sker efter virksomhedsoverdragelsesloven. Det bør dog efter LO's opfattelse fremhæves, at alle medarbejdere i den forbindelse er sikret mod lønnedgang og forringelser i fx pensionsvilkår som følge af overgangen. Det bør også afklares hvilken sikkerhed der skal gælde for de ansatte som flyttes mellem f.eks. statslige myndigheder. Endelig bør det afklares hvordan man vil håndtere den situation, at medarbejdere med forskellige løn og ansættelsesvilkår kan komme til at skulle udføre samme arbejdsopgaver hos samme ansættelsesmyndighed.

Loven om en statslig skatteforvaltning er fremsat som en lakmusprøve på regeringens reformmodel, og viser klart, at der ikke er nogen garanti for løn- og ansættelsesvilkår. I dette lovforslag fremgår det udtrykkeligt, at de tidligere kommunalt ansatte vil få fastfrosset deres løn indtil den statslige overenskomst har indhentet dem, ligesom deres pensionsmæssige forhold forringes. For de statsansatte vil det også være uacceptabelt, at der bliver ulige ansættelsesvilkår for de samme arbejdsopgaver, ligesom det er uacceptabelt at stille de statslige organisationer i en situation, hvor de ved overenskomstforhandlingerne skal betale for kommunalreformens følger.

Det er for øvrigt uafklaret i hvilket omfang reformen giver anledning til nye kollektive overenskomster. Særligt på det nuværende amtslige område, hvor størsteparten af de berørte grupper er ansat, jf. tabellen ovenfor, er det usikkert om de nuværende amtslige overenskomster umiddelbart skal fortsætte, idet der er tale om en sådan identitet mellem regioner og amter, at regionerne fortsat vil være forpligtet som

overenskomstpart. LO antager, at henvisningen til virksomhedsoverdragelsesloven ikke omfatter de kollektive overenskomsters overgang. Men dette behandles ingen steder i lovforslagene. Regeringen bør allerede nu melde ud, om nogle myndigheder ensidigt agter at frasige sig de overenskomster, som de overflyttede medarbejdere tidligere har været omfattet af.

Efter LOs opfattelse bør man også præcisere, hvilke ansættelsesvilkår man så vil tilbyde de virksomhedsoverdragne medarbejdere, når deres tidligere overenskomstfastsatte rettigheder udløber i henhold til den kollektive overenskomst.

Særligt for tjenestemænd fastslås det i forslaget på den ene side, at tjenestemænd som flyttes mellem myndigheder bevarer deres ansættelsesvilkår, herunder deres tjenestemandspension. På den anden side fremgår det udtrykkeligt af bemærkningerne, at i hvert fald de kommunale tjenestemænds ansættelsesområde udvides, og at tjenestemænd fremover vil kunne være forpligtet til at overtage en anden passende stilling inden for det nye, men uden for deres gamle, ansættelsesområde. For en stor del af tjenestemændene vil det umiddelbart indebære en voldsom stor geografisk udvidelse af deres ansættelsesområder. Eneste begrænsning er ifølge lovbemærkningerne, at flytninger ikke må være særligt indgribende overfor den enkelte, svarende til den almindelige beskyttelse i tjenestemandreglerne om at en stillingsændring skal være passende for den enkelte. For de overenskomstsansatte, er der ikke nævnt noget om hvor store geografiske flytninger, de risikerer at skulle tåle.

Regeringen har selv fremhævet, at den lægger afgørende vægt på trykthed for de ansatte, der berøres af kommunalreformen, og at reformen skal gennemføres på en god og ordentlig måde. Set i det lys bør ministeriet genoverveje, hvilke geografiske udvidelser de ansatte skal pålægges. For overenskomstsansatte indeholder ansættelsesforholdet i sig selv en geografisk grænse. Tilsvarende skal LO fremhæve, at tjenestemandreglerne ikke forhindrer, at ansættelsesområdet for de overflyttede tjenestemænd afgrænses til mindre geografiske enheder end f.eks. samlede statslige myndighed.

For så vidt angår tjenestemandspensionen , fremgår det af lovforslagene, at tjenestemændenes pensionsret ikke vil blive forringet med sammenlægningen. LO går ud fra, at pensionsretten dækker både pensionsalder og pensionsbeløb. Således forstår LO bemærkningerne sådan, at den enkelte tjenestemand ikke vil opleve nogen ændring i sine pensionsmæssige vilkår. Andet ville da også have karakter af ekspropriation.

For den enkelte medarbejder vil der som nævnt kunne blive tale om væsentlige ændringer i arbejdsopgaver og arbejdssted. Det gør det særligt nødvendigt at den enkelte inddrages i processen. Det giver derfor anledning til store betænkeligheder, når det i udkast til lovforslag om visse proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen nævnes, at de ansatte senest i august 2006 blot vil få en meddelelse om, hvilken myndighed de skal overføres til, men at forvaltningsloven ikke vil blive anvendt , hvilket bl.a. betyder, at de ansatte ikke bliver hørt. Disse bemærkninger viser for det første, at når man "flytter med opgaven" betyder det blot, at man får at vide hvilken myndighed, man skal flytte til. Heri ligger intet om den ansattes placering og opgaver hos den nye ansættelsesmyndighed. For det andet vil nogle ansatte blive pålagt væsentlige ændringer i deres ansættelsesvilkår, som må sidestilles med en afskedigelse. Det er uacceptabelt, hvis de sædvanlige

forvaltningsretlige og tjenestemandsretlige sagsbehandlingsregler ikke skal anvendes i sådanne tilfælde. Tværtimod bør den enkelte medarbejder meget mere aktivt inddrages i planlægningen af sine fremtidige arbejdsopgaver og placering end forvaltningslovens minimumsregler tilsiger det.

Generelt er det afgørende, at de ansatte så tidligt som muligt får endelig klarhed over deres præcise fremtidige placering og arbejdsopgaver. For de medarbejdere som får ændret deres ansættelsesvilkår væsentligt vil august 2006 ikke være tidligt nok, da nogle har individuelle opsigelsesvarsler på op til 6 måneder. Sidste frist for varsling af de præcise ansættelsesvilkår vil altså være i juni 2006. LO skal også opfordre til at man orienterer alle medarbejdere på samme tid i de enkelte myndigheder/institutioner, så der på én gang er skabt klarhed over alles vilkår efter 1. januar 2007.

I udkastet til *lov om erhvervsfremme og ophævelse af lov om kommuners og amtskommuners deltagelse i erhvervsudviklingsaktiviteter* vedrører opgaveflytningen fortrinsvis ansatte i de selvejende erhvervs-servicecentre, som i dag finansieres med 50 pct. af staten og 50 pct. fra amter og kommuner. De ansatte får ifølge udkastet ikke garanti for at flytte med opgaverne eller blive omfattet af virksomhedsoverdragelsesloven. LO er meget betænkelig ved at personale i selvejende institutioner, som udfører offentlige opgaver, tilsyneladende ikke får samme rettigheder ved reformen, som de øvrige ansatte. Herunder en garanti for at ingen bliver afskediget som følge af reformen.

Det er vigtigt at være opmærksom på, at en dårlig håndtering af personalets vilkår og inddragelse ved omstillingsprocesserne kan give risiko for voksende søgning væk fra den offentlige sektor. Derved forsøges det i forvejen udbredte rekrutteringsproblemer, som kendetegner store dele af amter og kommuner allerede i dag. Det vil oven i købet ikke kunne udelukkes, at de mest kompetente medarbejdere, der må formodes at have bedst mulighed for at opnå anden beskæftigelse, vil forlade sektoren i forholdsvis stor grad.

Tidligere erfaringer med sammenlægninger og fx skattesamarbejder på tværs af kommuner har vist, at en succesfuld omlægning i vidt omfang afhænger af, om personalet og organisationerne inddrages i processen. Derfor efterlyser LO, at regeringen i sine udkast forholder sig til vigtigheden af, at personalet og organisationerne på et tidligt tidspunkt inddrages og får indflydelse på processen. Herunder er det også vigtigt, at der skabes rammer for fælles drøftelser mellem MED/SU-udvalgene på tværs af det statslige og kommunale område. I den forbindelse bør det også præciseres, at tillidsrepræsentanterne får bedst mulige vilkår for at udføre deres hverv i forbindelse med strukturreformen.

Det er ikke nok med ren og skær underrettningsfunktion, som der lægges op til i lovforslaget om *proceduremæssige spørgsmål*. Tværtimod er det nødvendigt at inddrage personalet og deres repræsentanter aktivt i processen, herunder som deltagere i delingsråd og forhandlingerne om overførsel af personale, aktiver og passiver.

Ifølge *lovforslagene om den kommunale inddeling og lov om regioner* får Sammenlægningsudvalgene og de regionale Forberedelsesudvalg mulighed for at ansætte og afskedige medarbejdere til administrativ bistand f.eks. i "overgangsperioden 2006". Der tages ikke stilling til, om disse medarbejdere skal

komme fra de allerede eksisterende forvaltninger, eller om der er tale om nye ansættelser. Hvis man vælger, at ansætte nye folk til sammenlægnings- og forberedelsesudvalgene, er der en risiko for, at de bliver bedre stillet end medarbejdere, som allerede er ansat i de gamle kommuners og amtens sekretariater. LO mener, at der er tale om endnu et uacceptabelt usikkerhedsmoment for de nuværende ansatte at de sådan kan overhales inden om i forhold til sammenlægnings- og forberedelsesudvalgenes administrationer. Dertil kommer, at der skal tages stilling til, om nyansatte i sammenlægnings- og forberedelsesudvalgene er omfattet af regeringens såkaldte jobgaranti.

Efter kommunalreformen kan det forventes, at der i de offentlige myndigheder vil blive arbejdet med nye styreformer i f.eks. kommuner og regioner. Det fremgår bl.a. klart af Kommunernes Landsforenings høringssvar. Hvis der i den forbindelse eksperimenteres med nye ledelsesformer, skal myndighederne være særligt opmærksomme at sikre en fortsat reel mulighed medindflydelse og dialog mellem ledelse og de ansatte.

I øvrigt kan LO generelt bakke op om KTO's og CFU's høringssvar.

Landsorganisationen i Danmark
Danish Confederation of Trade Unions

Islands Brygge 32D
Postboks 340
2300 København S

Telefon 3524 6000
Fax 3524 6300
E-mail lo@lo.dk

Undervisningsministeriet
Institutionsstyrelsen
Frederiksholms Kanal 25
1220 København K

Sagnr. 10.02-03-1375
Vores ref. HJE/TAH/lmo
Deres ref.

Den 6. januar 2005

"Forslag til Lov om ændring af lov om Centre for Videregående Uddannelse og andre selvejende institutioner for videregående uddannelser mv., lov om mellemlange videregående uddannelser, lov om centre for undervisningsmidler m.v. og forskellige andre love på Undervisningsministeriets område" af 1. december 2004

Lovforslaget omhandler i al væsentlighed to typer af problemstillinger

1) Overførselen af en række amtlige institutioner (især sygepleje- og radiografiskoler) til dels at være selvejende, dels at kunne indgå i CVU'er. Da CVU'erne i sig selv har en kompliceret lovgivning (kerne CVU'er, ubetingede og betingede CVU'er osv.) medfører denne overgang også en lang række bestemmelser. Der er bl.a. tale om en række bestemmelser for at oprette midlertidige bestyrelser i overgangen til selveje. Forslagene ændrer ikke ved de til disse institutioner knyttede uddannelser. Forslaget overfører sygepleje- og radiografiskoler til statsligt selveje, de amtlige undervisningscentraler overføres til CVU'erne og undervisningsministeren tillægges nye beføjelser over uddannelserne.

Med forslaget forstærkes samlingen af de mellemlange videregående uddannelser MVU i CVU-konstruktionerne – hermed skabes muligheden for mere dynamik og bedre koordinering i udbuddet af MVU, og undervisningsministerens beføjelser har bl.a. til hensigt at sikre ens optagelsesbetingelser landet over – begge dele hilser vi velkomment.

2) Overførsel af de amtlige centre for undervisningsmidler til staten og forankres i CVU'er. Centrenes opgave ændres ikke ved forslaget.

LO har ingen kommentarer til denne anden del af lovforslaget.

Til den første del vil LO påpege følgende tre uheldige elementer i lovudkastet:

- Dimensionering af pædagoguddannelsen gøres mere usikker

Praktikpladsudvalgene i lov om pædagoguddannelsen fjernes. I stedet indføres "For sygeplejerske-, radiograf- og pædagoguddannelserne fastsættes optagelsestallene efter dialog med regionsrådene og kommunalbestyrelserne" i MVU-loven.

Konsekvensen heraf er, at der nu ikke mere er tale om et formelt udvalg med indstillingsret. I stedet fastsættes optagelsestallene "efter en gensidig udveksling af synspunkter parterne imellem", som der står i bemærkninger til lovforslaget.

Praksis har hidtil været, at ministeren har fulgt disse indstillinger fra praktikpladsudvalgene. I lovforslaget savnes en bemærkning om, at dimensioneringen skal tage udgangspunkt i en analyse af behovet for socialpædagoger i regionen, hvilket er tilfældet i nuværende lov. En dialog er mere løst og uforpligtende, og det er lettere som ministerium at komme med sin egen fortolkning af en dialog – end at komme med en "skæv" udlægning af emne udvalgsindstillinger.

LO vil advare mod denne mere usikre fastlæggelse af praktikpladsdimensioneringen.

- Kun arbejdsgiverne høres i forbindelse med praktik

I bemærkninger til lovforslaget anføres, at det er uddannelsesinstitutionerne, der står for at tilvejebringe og fordele praktikpladser, endvidere anføres, at Undervisningsministeriet får bemyndigelse til at pålægge de ansatte institutionsejere, at stille det nødvendige antal praktikpladser til rådighed. Dette er et radikalt brud med hidtidig praksis, hvor det er arbejdsmarkedets parter – via praktikpladsudvalget – der finder de egnede praktikpladser. Lige som det er radikalt brud med den kobling mellem dimensionering og tilvejebringelse af praktikpladser, der hidtidige har ligget i praktikpladsudvalget, og som har fungeret særdeles tilfredsstillende.

Konsekvensen heraf er dog ikke, at uddannelsesinstitutionen frit kan vælge alle de praktikpladser de har lyst til. Antallet skal holde sig inden for dimensioneringen, men der er ikke i loven og bemærkningerne indbygget en sikring af en passende fordeling mellem socialpædagogiske – og normalpædagogiske praktikpladser.

Endvidere er konsekvensen, at SL (og BUPL), der hidtil gennem deres direkte repræsentation i praktikpladsudvalgene har kunnet føre tilsyn med praktikinstitutioner, ikke mere har denne myndighed. Denne myndighed kommer nu til at ligge hos CVU'erne.

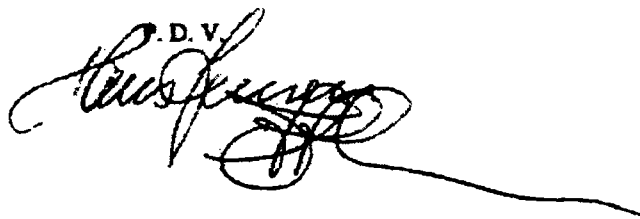
LO må advare mod denne ændring.

- Indstilling af midlertidige bestyrelsesformænd

Yderligere forekommer det noget uforståeligt, at CVU – rektorkollegiet skal have indstillingsret vedrørende de midlertidige bestyrelsesformænd. Godt nok har de erfaringer med overgangen til selveje, men i forhold til mere langsigtede strategiske overvejelser om de enkelte institutioners uddannelsespolitiske fremtid forekommer dette valg noget tilfældigt.

LO vil pege på, at det f.eks. kunne være de hidtidige udvalg i relation til de pågældende institutioner, der havde denne indstillingsret.

1. Der henvises til vedlagte notat om personaleforhold ved den forestående kommunalreform.

D. V.

Personaleforhold ved den forestående kommunalreform

LO har modtaget udkast til en række af regeringens lovforslag i forbindelse med den forestående kommunalreform med henblik på vores bemærkninger. LO vil kommentere flere af de enkelte lovforslag hver for sig. Imidlertid vil LO i dette notat samle op på nogle generelle synspunkter om regeringens håndtering af personalet og organisationernes forhold.

Overordnet er det LOs opfattelse at regeringens model for overflytning af medarbejdere og inddragelse af personale og organisationer er særdeles mangelfuld.

Kommunalreformen er netop kendetegnet ved, at store grupper af ansatte skal skifte arbejdsgiver, og for nogles vedkommende også fysisk vil opleve ændrede vilkår.

Ifølge en opgørelse fra Indenrigs- og Sundhedsministeriet vil i alt 145.800 personer kunne indtræde i ny overenskomster som følge af strukturreformen. Hertil skal lægges ansatte i Hovedstadens Sygehusfællesskab (HS). Desuden vil skønsmæssigt 100.000 ansatte, der berøres af primærkommunale sammenlægninger skulle skifte arbejdsgiver, (jf. tabel 1).

Tabel 1. Personale, der skal skifte arbejdsgiver efter strukturreformen

	1.000 personer
Fra amter til regioner	108,2
Fra amter til stat	16,9
Fra amter til kommuner	14,5
Fra kommuner til stat	6,2
Fra HS til regioner	18,1
Kommunesammenlægninger	100,0
I alt	263,9

De ansatte er hovedressourcen i den offentlige sektor. Derfor er det naturligt, at reformens indflydelse på de nuværende ansattes fremtidige beskæftigelses- og ansættelsesvilkår bliver af afgørende betydning for vurderingen af reformen, herunder processen ved reformens gennemførelse.

I de fleste lovforslag har regeringen lagt op til den samme model for overflytning af de ansatte, som er kendt fra det allerede fremsatte forslag til en samlet statslig told- og skatteforvaltning. Og som personaleorganisationerne dengang gjorde opmærksom på er modellen på en række områder ikke god nok. Det er blevet tydeligere ved en gennemgang af hele regeringens reformpakke. Der burde have været lagt mere vægt på en grundig forberedelse, en garanti for personalets vilkår og bedre inddragelse af det berørte personale og deres organisationer. Nu skaber reformpakken i stedet

usikkerhed om personaleforholdene fremover. Man må frygte at reformen vil følges af afkedigelser og afvandring af de bedst kvalificerede, forringelser af de overflyttedes løn- og ansættelsesvilkår, urimeligt store geografiske forflytninger og manglende forankring hos de ansatte og organisationerne.

LO har tidligere sammen med FTF og AC i brev til Statsministeren givet udtryk for bekymring over den vægt, der tilsyneladende lægges på nedskæringer i antallet af offentligt ansatte som følge af strukturreformen. Bekymringen er blevet bekræftet med bl.a. det underbudgetterede forslag til en statslig told- og skattemyndighed og ved at der ikke i nogle af lovforslagene er afsat penge til selve omstillingsprocessen.

En anden væsentlig usikkerhed for de berørte ansatte, skyldes en mulig udvidelse af deres ansættelsesområde, nye arbejdssteder og nye arbejdsopgaver. Det stiller krav om, at man går tålmodigt til værks og beslutningerne er gennemsnitlige.

Politiske udsagn om jobgarantier, der ikke har hold i personalejuraen, kan ikke kompensere for usikkerheden. Det bør derfor som minimum i bemærkningerne til alle lovforslag anføres, at evt. personalereduktion skal ske ved naturlig afgang. Kravet er at betragte netop som et minimum, da naturlig afgang ikke kun indebærer fratreden til pension, men også omfatter personer der - evt. som konsekvens af strukturreformen - finder et nyt arbejde. En række nylige undersøgelser peger på, at ca. 10 pct. af de offentligt ansatte skifter arbejdsgiver hvert år.

En henvisning til, at de ansatte følger med opgaven og at lov om virksomhedsoverdragelse er gældende i forbindelse med gennemførelsen af reformen, må ikke forveksles med en beskæftigelsesgaranti. Loven fastlægger som bekendt alene vilkårene for ansættelsen efter overdragelsen, men forpligter ikke til at beskæftige de berørte lønmodtagere. LO anerkender, at selve omlægningen for overenskomstsansatte sker efter virksomhedsoverdragelsesloven. Det bør dog efter LO's opfattelse fremhæves, at alle medarbejdere i den forbindelse er sikret mod lønnedgang og forringelser i fx pensionsvilkår som følge af overgangen. Det bør også afklares hvilken sikkerhed der skal gælde for de ansatte som flyttes mellem f.eks. statslige myndigheder. Endelig bør det afklares hvordan man vil håndtere den situation, at medarbejdere med forskellige løn og ansættelsesvilkår kan komme til at skulle udføre samme arbejdsopgaver hos samme ansættelsesmyndighed.

Loven om en statslig skatteforvaltning er fremsat som en lakmusprøve på regeringens reformmodel, og viser klart, at der ikke er nogen garanti for løn- og ansættelsesvilkår. I dette lovforslag fremgår det udtrykkeligt, at de tidligere kommunalt ansatte vil få fastfrosset deres løn indtil den statslige overenskomst har indhentet dem, ligesom deres pensionsmæssige forhold forringes. For de statsansatte vil det også være uacceptabelt, at der bliver ulige ansættelsesvilkår for de samme arbejdsopgaver, ligesom det er uacceptabelt at stille de statslige organisationer i en situation, hvor de ved overenskomstforhandlingerne skal betale for kommunalreformens følger.

Det er for øvrigt uafklaret i hvilket omfang reformen giver anledning til nye kollektive overenskomster. Særligt på det nuværende amtslige område, hvor størstedelen af de berørte grupper er ansat, jf. tabellen ovenfor, er det usikkert om de nuværende amtslige overenskomster umiddelbart skal fortsætte, idet der er tale om en sådan identitet mellem regioner og amter, at regionerne fortsat vil være forpligtet som

overenskomstpart. LO antager, at henvisningen til virksomhedsoverdragelsesloven ikke omfatter de kollektive overenskomsters overgang. Men dette behandles ingen steder i lovforslagene. Regeringen bør allerede nu melde ud, om nogle myndigheder ensidigt agter at frasige sig de overenskomster, som de overflyttede medarbejdere tidligere har været omfattet af.

Efter LOs opfattelse bør man også præcisere, hvilke ansættelsesvilkår man så vil tilbyde de virksomhedsoverdragne medarbejdere, når deres tidligere overenskomstfastsatte rettigheder udløber i henhold til den kollektive overenskomst.

Særligt for tjenestemand fastlås det i forslaget på den ene side, at tjenestemand som flyttes mellem myndigheder bevarer deres ansættelsesvilkår, herunder deres tjenestemandspension. På den anden side fremgår det udtrykkeligt af bemærkningerne, at i hvert fald de kommunale tjenestemandes ansættelsesområde udvides, og at tjenestemand fremover vil kunne være forpligtet til at overtage en anden passende stilling inden for det nye, men uden for deres gamle, ansættelsesområde. For en stor del af tjenestemandene vil det umiddelbart indebære en voldsom stor geografisk udvidelse af deres ansættelsesområder. Eneste begrænsning er ifølge lovbemærkningerne, at flytninger ikke må være særligt indgribende overfor den enkelte, svarende til den almindelige beskyttelse i tjenestemandreglerne om at en stillingsændring skal være passende for den enkelte. For de overenskomstssatte, er der ikke nævnt noget om hvor store geografiske flytninger, de risikerer at skulle tåle.

Regeringen har selv fremhævet, at den lægger afgørende vægt på tryghed for de ansatte, der berøres af kommunalreformen, og at reformen skal gennemføres på en god og ordentlig måde. Set i det lys bør ministeriet genoverveje, hvilke geografiske udvidelser de ansatte skal pålægges. For overenskomstssatte indeholder ansættelsesforholdet i sig selv en geografisk grænse. Tilsvarende skal LO fremhæve, at tjenestemandreglerne ikke forhindrer, at ansættelsesområdet for de overflyttede tjenestemand afgrænses til mindre geografiske enheder end f.eks. samlede statslige myndighed.

For så vidt angår tjenestemandspensionen , fremgår det af lovforslagene, at tjenestemandenes pensionsret ikke vil blive forringet med sammenlægningen. LO går ud fra, at pensionsretten dækker både pensionsalder og pensionsbeløb. Således forstås LO bemærkningerne sådan, at den enkelte tjenestemand ikke vil opleve nogen ændring i sine pensionsmæssige vilkår. Andet ville da også have karakter af ekspropriation.

For den enkelte medarbejder vil der som nævnt kunne blive tale om væsentlige ændringer i arbejdsopgaver og arbejdssted. Det gør det særligt nødvendigt at den enkelte inddrages i processen. Det giver derfor anledning til store betænkeligheder, når det i udkast til lovforslag om visse proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen nævnes, at de ansatte senest i august 2006 blot vil få en meddelelse om, hvilken myndighed de skal overføres til, men at forvaltningsloven ikke vil blive anvendt, hvilket bl.a. betyder, at de ansatte ikke bliver hørt. Disse bemærkninger viser for det første, at når man "flytter med opgaven" betyder det blot, at man får at vide hvilken myndighed, man skal flytte til. Heri ligger intet om den ansattes placering og opgaver hos den nye ansættelsesmyndighed. For det andet vil nogle ansatte blive pålagt væsentlige ændringer i deres ansættelsesvilkår, som må sidestilles med en afskødelse. Det er uacceptabelt, hvis de sædvanlige

forvaltningsretlige og tjenestemandretlige sagsbehandlingsregler ikke skal anvendes i sådanne tilfælde. Tværtimod bør den enkelte medarbejder meget mere aktivt inddrages i planlægningen af sine fremtidige arbejdsopgaver og placering end forvaltningslovens minimumsregler tilsiger det.

Generelt er det afgørende, at de ansatte så tidligt som muligt får endelig klarhed over deres præcise fremtidige placering og arbejdsopgaver. For de medarbejdere som får ændret deres ansættelsesvilkår væsentligt vil august 2006 ikke være tidligt nok, da nogle har individuelle opsigelsesvarsler på op til 6 måneder. Sidste frist for varuling af de præcise ansættelsesvilkår vil altså være i juni 2006. LO skal også opfordre til at man orienterer alle medarbejdere på samme tid i de enkelte myndigheder/institutioner, så der på én gang er skabt klarhed over alles vilkår efter 1. januar 2007.

I udkastet til *lov om erhvervsfremme og ophævelse af lov om kommuners og amtskommuners deltagelse i erhvervsudviklingsaktiviteter* vedrører opgaveflytningen fortrinsvis ansatte i de selvejende erhvervs-servicecentre, som i dag finansieres med 50 pct. af staten og 50 pct. fra amter og kommuner. De ansatte får ifølge udkastet ikke garanti for at flytte med opgaverne eller blive omfattet af virksomhedsoverdragelsesloven. LO er meget betænkelig ved at personale i selvejende institutioner, som udfører offentlige opgaver, tilsyneladende ikke får samme rettigheder ved reformen, som de øvrige ansatte. Herunder en garanti for at ingen bliver afskediget som følge af reformen.

Det er vigtigt at være opmærksom på, at en dårlig håndtering af personalets vilkår og inddragelse ved omstillingsprocesserne kan give risiko for voksende søgning væk fra den offentlige sektor. Derved forsøges det i forvejen udbredte rekrutteringsproblemer, som kendetegner store dele af amter og kommuner allerede i dag. Det vil oven i købet ikke kunne udelukkes, at de mest kompetente medarbejdere, der må formodes at have bedst mulighed for at opnå anden beskæftigelse, vil forlade sektoren i forholdsvis stor grad.

Tidligere erfaringer med sammenlægninger og fx skattesamarbejder på tværs af kommuner har vist, at en succesfuld omlægning i vidt omfang afhænger af, om personalet og organisationerne inddrages i processen. Derfor efterlyser LO, at regeringen i sine udkast forholder sig til vigtigheden af, at personalet og organisationerne på et tidligt tidspunkt inddrages og får indflydelse på processen. Herunder er det også vigtigt, at der skabes rammer for fælles drøftelser mellem MED/SU-udvalgene på tværs af det statslige og kommunale område. I den forbindelse bør det også præciseres, at tillidsrepræsentanterne får bedst mulige vilkår for at udføre deres hverv i forbindelse med strukturreformen.

Det er ikke nok med ren og skær underrettningsfunktion, som der lægges op til i lovforslaget om *proceduremæssige spørgsmål*. Tværtimod er det nødvendigt at inddrage personalet og deres repræsentanter aktivt i processen, herunder som deltagere i delingsråd og forhandlingerne om overførsel af personale, aktiver og passiver.

Ifølge lovforslagene om *den kommunale inddeling og lov om regioner* får Sammenlægningsudvalgene og de regionale Forberedelsesudvalg mulighed for at ansætte og afskedige medarbejdere til administrativ bistand f.eks. i "overgangsperioden 2006". Der tages ikke stilling til, om disse medarbejdere skal

komme fra de allerede eksisterende forvaltninger, eller om der er tale om nye ansættelser. Hvis man vælger, at ansætte nye folk til sammenlægnings- og forberedelsesudvalgene, er der en risiko for, at de bliver bedre stillet end medarbejdere, som allerede er ansat i de gamle kommuners og amtens sekretariater. LO mener, at der er tale om endnu et uacceptabelt usikkerhedsmoment for de nuværende ansatte at de sådan kan overhales inden om i forhold til sammenlægnings- og forberedelsesudvalgenes administrationer. Dertil kommer, at der skal tages stilling til, om nyansatte i sammenlægnings- og forberedelsesudvalgene er omfattet af regeringens såkaldte jobgaranti.

Efter kommunalreformen kan det forventes, at der i de offentlige myndigheder vil blive arbejdet med nye styreformer i f.eks. kommuner og regioner. Det fremgår bl.a. klart af Kommunernes Landsforenings høringssvar. Hvis der i den forbindelse eksperimenteres med nye ledelsesformer, skal myndighederne være særligt opmærksomme at sikre en fortsat reel mulighed medindflydelse og dialog mellem ledelse og de ansatte.

I øvrigt kan LO generelt bakke op om KTO's og CFU's høringssvar.

Undervisningsministeriet
Institutionsstyrelsen
Institutionspolitisk kontor II
Frederiksholms Kanal 25
1220 København K – e-mail: isik2@uvm.dk

LVUs høringssvar til "Forslag til lov om ændring af lov om institutioner for uddannelsen til studentereksamen , lov om institutioner for uddannelse til højere forberedelseksamen, lov om grundlæggende social- og sundhedsuddannelser, lov om almen voksenuddannelse og om voksenuddannelsescentre og forskellige andre love

Undervisningsministeriet har bedt LVU kommentere ovenstående lovudkast med svarfrist fredag den 7. januar 2005.

Generelle bemærkninger

LVU har i tidligere høringssvar til strukturreformen tilkendegivet, at vi mener regionerne bør have det politiske ansvar for styringen og finansieringen af ungdoms- og voksenuddannelserne.

Med lovudkastet overgår institutionerne til staten som selvejende institutioner med betydelig beslutningskompetence. Og retten til at gå konkurs, hvis markedskræfternes frie spil (taxameterstyring) ikke tilgodeser den enkelte institution med tilstrækkeligt mange kursister. Det gavner ikke uddannelsernes kvalitet og sikringen af udbudet af smalle fag i geografiske udkantområder. Tværtimod skærpes den indbyrdes konkurrence mellem institutionerne og urentable små fag nedlægges.

Dertil kommer - som det fremgår af de almindelige bemærkninger (s. 30) - at de

endelige rammer for selvejelovgivningen først vil kunne fastsættes, når der er gennemført en generel analyse af styringssystemet (selvejete, taxameterfinansieringen og samspillet med uddannelsesreglerne og tilsynet). Resultatet af denne analyse forventes at foreligge i sommeren 2005.

Efter LVUs opfattelse bør lovudkastet generelt afvente resultaterne af denne analyse. Alt for mange og afgørende beslutninger overlades i lovudkastet til ministerbemyndigelser, som efterfølgende føres ud i livet uden om Folketinget og uden en forudgående høring af relevante organisationer.

Vedtages lovudkastet i sin foreliggende form, vil eksempelvis de økonomiske konsekvenser forblive ubekendte for det enkelte VUC. Der findes nemlig ingen økonomiske modeller for udmøntningen af de fremtidige taxametre i det samlede lovudkast. Modellerne afventer klogeligt den nærmere analyse af selvejestyrelsen. Det samme bør gælde lovudkastet.

Regionsråd

Som kompensation for manglende myndighedsudøvelse får de nye regionsråd en koordinerende funktion i forhold til udbud af og kapacitet på den samlede uddannelsesindsats (jf. § 11). Umiddelbart ser det fornuftigt ud, men en nærlæsning af lovudkastet viser, at regionsrådene svækkes af, at de ikke har beføjelser til at gribe ind i institutionernes selvstændige kompetencer til at træffe beslutninger. Selvejekonstruktionen - som altså endnu ikke er færdigudviklet i lovudkastet - sejrer således over regionsrådenes muligheder for at sætte sig igennem over for institutionerne.

LVU finder, at regionsrådene skal sikres sanktionsmuligheder over for de selvejende uddannelsesinstitutioner. Rådene skal fx kunne give institutionerne påbud ved kapacitetsfastsættelse og udbud, så der reelt sikres et tilstrækkeligt og varieret uddannelses tilbud til alle i regionen.

Midlertidige bestyrelser

Fra 1. januar 2006 skal der på hver institution oprettes en midlertidig bestyrelse (jf. § 11 nr. 17 og § 12), som skal forberede institutionens overgang til selveje. Det fremgår af lovudkastet, at Undervisningsministeren - for VUC - fastsætter nærmere regler om de midlertidige bestyrelsers nedsættelse og virksomhed; om

kompetenceforholdet mellem de midlertidige bestyrelser og amtsrådene, centerråd og om inddragelse af de pædagogiske råd, elevråd og kursistråd. Og om de midlertidige bestyrelses virke, indtil en ny bestyrelse er nedsat. Også her afventer regelgrundlaget analysen af styringssystemet for selveje.

Hvad der derimod ikke skal fastsættes nærmere regler om er, at den midlertidige bestyrelse - i lovudkastet - sikres ret til at indstille til Undervisningsministeren, at en amtskommunal institution fra den 1. januar 2007 sammenlægges med en anden amtskommunal institution eller en selvejende institution (jf. § 15).

Efter LVUs opfattelse er der her tale om en meget vidtgående beføjelse til en midlertidig bestyrelse. Beføjelsen udstedes på et endnu ikke eksisterende regelgrundlag. Vi kender ikke kompetencefordelingen mellem midlertidig bestyrelse, amtsråd og centerråd. Den midlertidige bestyrelse kan i realiteten - uden om amtsråd og centerråd - egenhændigt forberede institutionens sammenlægning med en anden institution umiddelbart efter overgangen til selveje pr. 1. januar 2007. Det er lovsjusk og bør udgå af lovforslaget, jf. LVUs indledende bemærkninger om, at lovudkastet bør afvente analysen af selvejet som styringssystem.

Spørgsmålet om evt. sammenlægning med andre institutioner bør overlades til en permanent bestyrelse og have hjemmel i et fastlagt regelgrundlag for bestyrelsens virke.

LVU finder det desuden bemærkelsesværdigt, at lovudkastet lister bestemmelser om institutionssammenlægninger ind ad bagdøren. Der er i lovudkastet ingen nærmere overvejelser over fordele og ulemper ved en samtidig åbning af muligheder for omfattende institutionssammenlægninger. Tag fx spørgsmål om at sikre voksenpædagogiske læringsmiljøer for voksne og tilsvarende ungdomspædagogiske læringsmiljøer for unge. I lovudkastets almindelige bemærkninger berøres problemstillingen - med venlige læsebriller - indirekte i en enkelt sætning om, at det ved sammenlægning af uddannelsesinstitutioner skal sikres, at de oprindelige institutioners identitet og faglige miljø bevares. I et så omfattende lovudkast skal det i det mindste præciseres, hvordan denne sikring af de faglige miljøer udmøntes. Især fordi lovudkastet lægger op til, at VUC kan sammenlægges med selvejende ungdomsuddannelsesinstitutioner.

Når det gælder repræsentationen i den midlertidige bestyrelse er medarbejdernes

repræsentanter reduceret til én person. I den nuværende bestyrelse (centerråd) er flere repræsentanter valgt af og blandt kursister, lærere og det øvrige personale uden dog at udgøre et flertal. LVU finder det hensigtsmæssigt, at de to altdominerende personalegrupper, dvs. hf-lærerne og avu-lærerne, fortsat repræsenteres i den kommende bestyrelse med mindst én repræsentant fra hver gruppe, jf. bestemmelserne i Aktieselskabsloven, hvor aktieselskaber med mere end 35 medarbejdere skal have mindst 2 medarbejdervalgte bestyrelsesmedlemmer repræsenteret i bestyrelsen.

Deltagerbetaling

Af de almindelige bemærkninger (s.55) fremgår, at det er hensigten (når de endelige rammer for selvejet er fastlagt), at de enkelte institutioners bestyrelser fastsætter deltagerbetalingen på de forskellige fag og uddannelser.

Generelt er det LVUs holdning, at alle skal have ret til - uden brugerbetaling - at gennemføre en uddannelse op til et niveau, der svarer til en afsluttet ungdomsuddannelse. Derfor bør AVU og HF-enkeltfag være gratisuddannelser.

LVU finder det dybt problematisk, at lovudkastet stiler efter, at det er den enkelte institutions bestyrelse, der fastlægger niveauet for deltagerbetalingen. Det fratager ministeren muligheden for at støtte landspolitiske prioriteringer af smalle fagudbud og centrale grundfag på fx AVU.

Hvis der overhovedet skal være deltagerbetaling, så bør det være folketinget eller regionen, der fastsætter niveauet.

Geografisk afstand

I § 11 nr. 1 fremgår, at alle, der er fyldt 18 år, kan inden for en rimelig geografisk afstand fra deres bopæl modtage undervisning efter loven. LVU ønsker præciseret, hvad der skal forstås ved formuleringen "rimelig geografisk afstand". Med kommunalreformen opstår større kommuner og regioner, som kan rykke ved placeringen af uddannelsesinstitutionerne. Derfor er det afgørende vigtigt for borgerne at få præciseret, hvor lang afstanden mellem bopæl og uddannelsesinstitution må være for at falde ind under kategorien "rimelig".

Udgiftsneutral

Det fremgår, at strukturreformen ikke må påføre det offentlige ekstra omkostninger. Den skal gennemføres udgiftsneutralt. (jf. de almindelige bemærkninger s. 32). Med reformen skal hver enkelt skole fremover selv stå for administrationen af de opgaver, som den amtslige forvaltning i dag udfører. Det lader sig vanskeligt gøre uden meromkostninger i skolens budget. Lovforslaget indeholder ingen reelle beregninger over, hvad der skal til i form af løn- og driftsmidler for at opbygge en administration til erstatning for amterne, og vil derfor reelt indebære en meget stor risiko for, at midler til undervisning beskæres og omlægges til administration.

Løn- og ansættelsesforhold

Når det gælder løn- og ansættelsesforhold henviser LVU til høringssvar fra Lærernes Centralorganisation.

Inddragelse af de faglige organisationer

Af de almindelige bemærkninger (s. 30) fremgår, at "Undervisningsministeriet vil i åben dialog med især de berørte institutioner og deres ledere målrettet bistå med forberedelserne af institutionernes overgang til selveje i statsligt regi".

LVU går ud fra, at de faglige lærerorganisationer inddrages i processen i samme omfang som - og på lige fod med - de berørte ledere. Udeladelse af medarbejderrepræsentanternes faglige organisationer i en så omfattende omstillingsproces er et alvorligt fejltrin. Og LVU forudsætter derfor, at formuleringen er misvisende og i strid med *intentionerne* i undervisningsministeriet.

Med venlig hilsen

Hanne Pontoppidan
formand

Lærerseminariernes Bestyrelsesforening

Undervisningsministeriet
Institutionsstyrelsen
Frederiksholms Kanal 25
1220 København K

Att.: Fuldmægtig Lone Isskov Meyer

7. januar 2005

Høringsvar over lovforslag til udmøntning af kommunalreformen på Undervisningsministeriets område

Lærerseminariernes Bestyrelsesforening (LSB) takker for lejligheden til at kommentere det udsendte lovforslag.

LSB har følgende kommentarer:

LSB har med tilfredshed noteret sig bestemmelserne i §7 om Regionsrådets koordinerende forpligtelse i forhold til udbuddet af ungdomsuddannelser. Denne bestemmelse er efter LSB's opfattelse en fortsættelse af den lovforpligtelse de nugældende amter har.

Der er to lærerseminarier, der udbyder ungdomsuddannelser. I begge tilfælde indgår disse to lærerseminarier i det koordineringsudvalg, der sikrer, at de unge i amtet får et ungdomsuddannelsesstilbud, der ligger i passende afstand fra deres bopæl. LSB går ud fra, at dette er fastholdt med bestemmelserne i § 7a om, at koordineringen skal ske i "samarbejde med alle selvejende institutioner".

Lærerseminarierne indgår ikke i det øvrige tætte samarbejde, der er mellem amtets ungdomsuddannelser.

Som LSB læser dette lovforslag er der i § 7 og § 18 lagt op til at dette tætte samarbejde skal fortsætte i regi af regionerne. Det er specifikt formuleret i disse paragraffer, at "private gymnasiekurser og private hf-kurser" ikke indgår i dette tætte samarbejde.

Begge lærerseminarier indgår i ubetingede CVU'er, der er selvejende (og altså ikke kan betegnes som værende institutionelt private). Det er derfor usikkert for os, i hvilket omfang lærerseminarierne fremover skal indgå i det forpligtende regionale samarbejde. Dette forhold bør efter LSB's opfattelse præciseres, f.eks. i bemærkningerne til lovforslaget.

LSB har noteret sig bestemmelsen i § 30h om, at "Staten afholder udgifter ved driften af hf-kurser, der er tilknyttet et CVU."

LSB har noteret sig, at det i bemærkningerne til § 17a er præciseret, at hf-kurser, der udbydes af et lærerseminarium, kan indgå i CVU'er. LSB har ligeledes noteret sig, at det er præciseret, at de 3 hf-kurser i regi af CVU'er kan fortsætte, men der godkendes ikke nye udbud i

regi af CVU'er.

LSB vil tillade sig at gøre opmærksom på, at disse præciseringer kan modvirke regeringens og Folketingets erklærede hensigt om at støtte udkantområderne. De to lærerseminarier, der udbyder hf-kurser, er begge placeret i udkantsområder. Det kan på sigt vise sig hensigtsmæssigt i disse udkantsområder at slå en række ungdomsuddannelser sammen for i det hele taget at bevare ungdoms-uddannelser i området. Med bemærkningernes præcisering er det for LSB at se ikke muligt, at de pågældende lærerseminarier kan indgå i sådanne evt. overvejelser.

Det kan ligeledes i et udkantsområde vise sig hensigtsmæssigt, at et lærerseminarium udbyder hf-kursus, for at give de unge i området et rimeligt tilbud. Men med præciseringen i bemærkningerne om, at der ikke kan udbydes nye hf-kurser i regi af CVU'erne, er dette heller ikke muligt.

Der er i § 35a en mulighed for ministeriet at fravige lovens bestemmelser, så der kan ske sammenlægning af institutioner for videregående uddannelser og ungdomsuddannelser, men denne fravigelse gælder kun for Bornholm. LSB vil tillade sig at foreslå at fravigelsen kommer til at gælde udkantsområderne generelt.

LSB erkender, at der gør sig særlige forhold gældende på Bornholm, men LSB vil tillade sig at anføre, *at der i udkantsområder godt kan være så store afstande for de unge, at det kan vise sig hensigtsmæssigt at sammenlægge institutioner på tværs af "aldersgrænser" for at give områdets unge et afstandsmæssigt rimeligt tilbud.*

Med venlig hilsen

Søren Christian Jensen
bestyrelsesformand

Henrik Sommer
sekretær

Nils-Georg Lundberg
<nils-georg.lundberg@
hjssem.dk>

07-01-2005 11:38

Til: IS-IK2.post@uvm.dk
cc:
Vedr.: Høringssvar: Vedr. J.nr. 2004-3450-2

Journalisering af indgående post

Journaliseringsnummer: 2004-3450-2
Sagsgruppe tekst: 46554
Dokumentation:
Sagsbehandler:
E-mail:

Undervisningsministeriet
Institutionsstyrelsen
Frederiksholms Kanal 25
1220 København K

att. Lone Isskov Meyer

Vedr. J.nr. 2004-3450-2

Høring over forslag til lov om ændring af lov institutioner for
uddannelse til studentereksamen mv.

Lærerseminariernes Rektorforsamling har ingen bemærkninger til det
fremsatte lovforslag.

Med venlig hilsen

Nils-Georg Lundberg
Formand for Lærerseminariernes Rektorforsamling
Rektor, Hjørring Seminarium
Skolevangen 45, 9800 Hjørring
telefon: +45 96 23 24 00

This e-mail has been scanned for viruses by <http://www.virus112.com>

Dokumentet er ikke læst

Dokumentnavn:

Post fra: Sofie Nordskov Nielsen <sofie.nordskov.nielsen@maribogym.dk>
Post til: minister@uvm.dk
Kopi til:
Vedr.:

Post prioritet:	Normal	Besv. dato:	
Leveringsrapport:	Kun ved fejl	Dato oprettet:	05-01-2005
Bekræftet:	Nej	Modtaget/sendt:	
Type af EP:	Almindelig EP	Løbenr. (hvis Indgående EP)	

J.nr. 2005 - 1130 -
12475.a

Meddelelse:

Brevløbenr

Kære Ulla Tørnæs.

Elevrådet på Maribo Gymnasium er normalt glade for den måde du støtter elevdemokrati på som en vigtig forudsætning for at lære noget fagligt og blive selvstændig, interesseret borger.

Vi forstår blot ikke, hvorfor eleverne ikke skal have stemmeret i dit forslag vedrørende midlertidige bestyrelser som er sendt til høring i forbindelse med strukturreformen.

Der sker en stor udvikling på gymnasierne i de kommende år og vi synes det er vigtigt at eleverne og elevrådet får lejlighed til at præge denne udvikling og de nødvendige beslutninger.

På elevrådets vegne

Sofie Nordskov Nielsen
Maribo Gymnasium

This e-mail has been scanned for viruses by <http://www.virus112.com>

Sagsbehandler:

Resume:

Bemærkninger:

Oprettet d. 03-01-2005 af
Redigeret d. af

MarselisborgCentrets høringssvar vedr. lovforslag om strukturreformen

MarselisborgCentret er et dansk center for rehabilitering, forskning og udvikling. Centret er etableret i et samarbejde mellem offentlige og private organisationer på bl.a. sundheds-, social- og beskæftigelsesområdet og er således i berøring med flere af de områder, lovforslagene omhandler. (For yderligere beskrivelse af centret, se www.marselisborgcentret.dk)

MarselisborgCentret har med interesse læst de mange lovforslag og vil i det følgende komme med bemærkninger i f.t. de områder, der har størst relevans for centret.

Høringssvaret fremsendes til følgende ministerier:

- * Socialministeriet
- * Indenrigs- og sundhedsministeriet
- * Beskæftigelsesministeriet
- * Undervisningsministeriet

Generelle bemærkninger

Rehabilitering

I oktober 2005 udkom hvidbogen "Rehabilitering i Danmark". Hvidbogen er resultatet af arbejdet i en tænketank nedsat af Rehabiliteringsforum Danmark og med deltagelse af repræsentanter fra en række offentlige myndigheder, brugerorganisationer og faglige organisationer på *rehabiliteringsområdet*. Hvidbogen er præsenteret på en faglig konference i august måned og på en politisk høring med deltagelse af folketingsmedlemmer ultimo oktober. Bogen indeholder en afklaring af rehabiliteringsbegrebet og dets indhold og bringer følgende definition på rehabilitering:

"Rehabilitering er en målrettet og tidsbestemt samarbejdsproces mellem en borger, pårørende og fagfolk. Formålet er at borgeren, som har eller er i risiko for at få begrænsninger i sin fysiske, psykiske og /eller sociale funktionsevne, opnår et selvstændigt og meningsfuldt liv. Rehabilitering baseres på borgerens hele livssituation og beslutninger og består af en koordineret, sammenhængende og vidensbaseret indsats."

Hvidbogen har fået en positiv modtagelse af såvel politikere, embedsmænd, brugerrepræsentanter som fagfolk, der alle finder, at der hermed er tilvejebragt et godt grundlag for arbejdet med rehabilitering i Danmark. Modsat situationen i andre lande - f.eks. Norge, Sverige, Tyskland - har rehabilitering ikke hidtil udgjort et egentligt felt i Danmark. F.eks. kan nævnes, at i Norge er rehabilitering sat på dagsordenen via Stortingsmeldinger, indarbejdelse i sektorlovgivningen, etablering af et forsknings og udviklingscenter (Statens Kunnskaps- og Udviklingscenter for helhetlig Rehabilitering/SKUR) mv.

Ofte anvendes i Danmark begrebet "genoptræning" (f.eks. i forslag til sundhedslov, servicelov). Dette begreb er dog ikke fyldestgørende, jfr. definitionen ovenfor, og vil ikke sikre den helhedsindsats overfor brugeren, som de nye love ellers kan give god baggrund for.

Med de mange og omfattende lovrevisioner, der nu er fremlagt, ser MarselisborgCentret det som en enestående chance at få begrebet "rehabilitering" og begrebsapparatet omkring rehabilitering indarbejdet i den danske lovgivning.

Af lovforslagene fremgår, at man prioriterer sammenhæng mellem sektorer og sammenhæng i patientforløb højt. Dette er helt i overensstemmelse med rehabiliteringsdefinitionen. Det samme gælder fokus på den evidensbaserede indsats, samt fokus på "borgeren i centrum". Samtidig kan det også konstateres, at rehabiliteringsområdet, som i lovtæksten falder ind under begreber som behandling, genoptræning/træning, forebyggelse, støtte mv. fortsat vil udføres på såvel det nye regionale niveau som på det kommunale niveau. Dog med den store ændring, at kommunerne nu får et større og bredere ansvar for varetagelsen og finansieringen af rehabiliteringsindsatsen.

MarselisborgCentret vurderer, at der vil være et stort behov for kompetenceudvikling navnlig på det kommunale niveau, ligesom der vil være et stort behov for specialrådgivning, vidensformidling, forskning og evaluering.

MarselisborgCentret

MarselisborgCentret er et center bestående af private og offentlige organisationer, der arbejder indenfor rehabiliteringsområdet. Centret blev etableret i 1996 og har siden vist sin bæredygtighed gennem fortløbende udvikling af centret og dets opgaveområder og samarbejdsparter. I dag er centret et landsdækkende center for rehabilitering, forskning, udvikling og evaluering.

MarselisborgCentret samarbejder med en række offentlige og private organisationer og løser pt. opgaver for Sundhedsstyrelsen, Socialministeriet, Styrelsen for Social Service, Beskæftigelsesministeriet, Arbejdsmarkedsstyrelsen, forskellige brugerorganisationer, uddannelsesinstitutioner, amter og kommuner. Opgaverne er forsknings-, evaluerings- og analyseopgaver, metodeudvikling, undervisning og kompetenceudvikling samt konsulent-, rådgivnings- og vejledningsopgaver. Desuden har centret gennem de seneste 3 år som udviklingsprojekt drevet et jobcenter med formidling af jobs og kompetenceudvikling i f.t. personer med funktionsnedsættelse.

MarselisborgCentrets fremtidige status og forankring bør sikres i den nye struktur.

Det er vurderingen, at dette bedst kan ske ved at centret fremover sikres en central, landsdækkende og bredt funderet platform for sit videre arbejde som landsdækkende center for forskning, udvikling og evaluering indenfor rehabiliteringsområdet.

MarselisborgCentrets tværfaglige tilgang har vist sig at udgøre et vigtigt supplement til de eksisterende sektorbaserede og monofaglige udviklings- og forskningsmiljøer.

Det er vigtigt for centrets virke, at der sikres en national forankring, der gør at centret fremover kan udgøre en tværfaglig koordinering af rehabiliteringsindsatsen på såvel sundheds-, social-, beskæftigelses- og undervisningsområderne i Danmark.

Sundhedsområdet

MarselisborgCentret finder det positivt, at forslaget til Sundhedslov samler en række love på sundhedsområdet i én lov, hvilket er med til at give et øget overblik på sundhedsområdet.

Sundhedsloven er en af de helt centrale love i f.t. rehabiliteringsområdet. Vi forstår derfor følgende tilføjelse: §1 tilføjes "...med det mål at skabe et godt liv, oplevet af den enkelte borger"

Genoptræning og rehabilitering

Det synes imidlertid ikke langtidsholdbart for en ny sundhedslov, at "genoptræning" er det ord, der gennemgående bliver brugt, når det i den verden, der omgiver os og i de fleste faglige sammenhænge er almindeligt accepteret, at rehabilitering er andet og mere end genoptræning.

Det gælder således Sundhedslovens formålsparagraffer (§1- §5), samt de relevante steder i kapitel 17, 35, 39 og 58. Her vil en mere konsekvent brug af begrebet rehabilitering kunne skabe klarhed og præcisering af opgaverne.

Endvidere skal MarselisborgCentret konkret foreslå, at der i Sundhedsloven enten tilføjes et særskilt kapitel om rehabilitering, eller at kapitel 35 (§ 119) om sundhedsfremme og forebyggelse udvides med rehabilitering såvel i overskrift som i indhold.

Der henvises i øvrigt til at man i den norske lovgivning konsekvent bruger begreberne rehabilitering, habilitering og funktionshæmning som begreber, og derved har opnået en synliggørelse af feltet, som man kunne ønske sig tilsvarende i den danske lovgivning. Se bl.a. "Lov om Helsetjenesten i kommunene" og "Lov om Specialisthelsetjenesten mm" samt diverse Stortingsmeldinger.

Gråzoner og samarbejde

Der kan være bekymring for, at der skabes nye gråzoneområder med forslaget, idet lovforslaget indebærer, at al genoptræning, der ikke foregår under indlæggelse, fremover skal varetages af kommunerne. Her er det dels vigtigt, at det kommunale personale er "klædt på" til opgaven, dels at samarbejdet på tværs af de to sektorer fungerer godt.

I kapitel 62 omtales samarbejde om indsatsen på sundhedsområdet. I f.t. sundhedsaftaler er der i bemærkningerne til § 200 nævnt de områder, der skal indgå i en sådan. Her kunne det således være hensigtsmæssigt at nævne rehabilitering, som netop er et område, der går på tværs af regional- og kommunalområdet.

En anden mulighed ville være at få beskrevet, hvorledes de af forligspartierne omtalte sundhedscentre - som har været omtalt i forbindelse med lovens tilblivelse, men ikke er indeholdt i lovforslaget - reelt skal virke. Det kunne netop være i sådanne centre, at megen faglig ekspertise om forskellige relevante elementer i en given rehabiliteringsindsats kunne samles.

Socialområdet

Lov om social service er en anden af de centrale love i f.t. rehabiliteringsindsatsen. Selvom udgangspunktet for strukturreformen har været, at der ikke foretages ændringer i indholdet i sociallovgivningen, kan det være vanskeligt at forudse reformens samlede konsekvenser for tilbuddene i forhold til personer med funktionsnedsættelse, handicap og kroniske sygdomme.

Her kan vi være bekymrede for, om der også fremover vil være tilstrækkelig faglig ekspertise til rådighed, når kommunerne bliver de eneste "myndigheder" på området. Amterne har hidtil været garant for tilbud til de svageste brugere - det er usikkert hvordan kommunerne vil tackle denne opgave - om de specialiserede tilbud, der i dag findes i amterne, vil "overleve". Dette gælder f.eks. i f.t. børn med handicap, personer med erhvervede hjerneskader m.fl.

De regionale tilbud bevares ganske vist i overgangsfase, men vil kommunerne kunne udhule de regionale tilbud?

Endvidere kan nævnes, at nogle målgrupper er så små, at der ikke vil være basis for tilbud i de enkelte kommuner.

Som på sundhedsområdet kan der opstå nye gråzoner - f.eks. på børneområdet, hvor kommunerne fremover skal drive tilbud til børn og unge med sociale og adfærdsmæssige problemer, mens regionerne skal etablere tilbud til børn og unge med handicap. Her kan der opstå uklarhed i forhold til opgaveløsning omkring børn med autisme, DAMP mv., hvor handicappet medfører sociale og adfærdsmæssige problemer.

MarselisborgCentret finder lovens § 1 god, men synes ikke den afspejler, at der også på socialområdet ofte er tale om rehabilitering, herunder træning i f.t. såvel børn som voksne.

I nogle af lovens paragraffer tales om sundhedsfaglig behandling og træning. MarselisborgCentret ønsker at påpege, at der også er tale om støtte og hjælp til at vedligeholde og genvinde funktionsevner, samt at tilegne sig nye, hvilket også kan være sociale kompetencer, sproglige kompetencer, faglige kompetencer, som ofte indlæres i sociale miljøer med passende støtte.

Serviceoven anvender begreberne "støtte", "behandling", "pleje" og "omsorg" om de forskellige typer af indsats, som gives til både børn og voksne i døgn og dagtilbud. Disse begreber er taget med fra Bistandslovens gamle formuleringer. MarselisborgCentret finder det relevant, at begrebet rehabilitering i stedet bruges aktivt i lovtæksten, hvor det er hensigtsmæssigt. F.eks. for at præcisere at flere af de former for indsats, der gives til handicappede børn og voksne, indeholder rehabiliteringselementer.

Ved at indskrive rehabilitering og definitionen af begrebet i de relevante kapitler og paragraffer, understreges det helhedssyn og den sammenhæng i indsatsen samt samspillet med brugeren som en væsentligt og aktiv medspillede part i indsatsens tilrettelæggelse og udførelse.

Særligt skal nævnes kapitel 16, 18 og 20 hvor vi finder, at rehabilitering er en væsentlig del af den sociale indsats for de omfattede persongrupper. Imidlertid er begrebet fuldstændig fraværende i lovtæksten, som derfor fastholder en forældet forståelse af det sociale arbejde og den støtte, der gives indenfor disse områder til forskellige brugergrupper.

VISO

Vidensformidlings- og rådgivningsfunktioner bør baseres på evidens og forskning. Med etableringen af det kommende VISO bliver der mulighed for at samle og koordinere viden og specialrådgivning på handicap-området. MarselisborgCentret vil foreslå, at alle landsdækkende videns- og rådgivningscenterfunktioner med overordnede opgaver samles i VISO, og at VISO bliver dækkende for hele handicap-området. Vi finder det vigtigt, at den decentrale rådgivning løses tæt på praksis med udgangspunkt i de kommunale og regionale tilbud. Samspejlet mellem VISO og de decentrale enheder skal derfor afklares nærmere.

Handicapråd

MarselisborgCentret finder det positivt, at der lovgives om handicapråd i samtlige kommuner.

Beskæftigelsesområdet

Der er behov for at styrke indsatsen i f.t. målgrupper med særlige behov, herunder personer med forskellige former for funktionsnedsættelse.

MarselisborgCentret foreslår, at der udformes et værdigrundlag for beskæftigelsesindsatsen i forhold til denne målgruppe byggende på rehabiliteringsdefinitionen, således at beskæftigelse ikke nødvendigvis kun er et spørgsmål om forsørgelsesgrundlag, men også et spørgsmål om at kunne se ressourcer og kompetencer hos mennesker, kende til løsninger og muligheder på arbejdsmarkedet og at iværksætte relevante, individuelle og fagligt bæredygtige indsatser. Herunder fjerne barrierer for ledige med funktionsnedsættelse. Indsatsen for disse personer skal varetages i alle jobcentre. Det foreslås, at der sikres tilstrækkelig faglig bæredygtighed hertil i jobcentrene, bl.a. ved at kvalitets- og målsikre centrenes indsats samt ved at etablere en national kvalitetsenhed i f.t. jobformidling for disse målgrupper.

Specialundervisning

Specialundervisningen bliver fremover alene en kommunal opgave. Dette enstrengede system kan have sine fordele, men der kan også være bekymring for kvaliteten i indsatsen, idet antallet af personer med behov for specialiseret og individualiseret støtte, pleje og undervisning selv i større kommuner vil være meget begrænset. Derfor kan man frygte, at der i en lang række kommuner ikke vil være grundlag for at opbygge faglige miljøer, der kan varetage og sikre specialundervisningens nødvendige udvikling af kvalitet.

Oplysningsforbundenes Fællesråd

v/Leif Max Hansen, AOF Danmark

Teglværksgade 27, 2100 København Ø

Tlf. 39 29 60 66 Fax. 39 29 49 96 e-mail: lmb@nof-danmark.dk

6. januar 2004

LMH/lh

Undervisningsministeriet
Institutionsstyrelsen
Frederiksholms Kanal 25
1220 København K.

Vedr. udkast til forslag til lov om ændring af lov om institutioner for uddannelsen til studentereksamen, lov om institutioner for uddannelsen til højere forberedelseseksamen, lov om grundlæggende social- og sundhedsuddannelser, lov om almen voksenuddannelse og om voksenuddannelsescentre og forskellige andre love. (Udmøntning af kommunalreformen for så vidt angår det almene gymnasium, hf, social- og sundhedsuddannelser og andre ungdomsuddannelser samt voksenuddannelsescentre (VUC))

For voksenuddannelsesområdet er det væsentlig, at der også medindtænkes voksenuddannelser uden for de i forslaget nævnte uddannelser eks. FVU-, specialundervisning, sprogcenter-virksomhed og daghøjskolevirksomhed, derfor ser vi gerne, at de formelle uddannelsesinstitutioner forpligtes til at samarbejde også med udbydere af disse uddannelser. Det kunne ske ved at nedsætte regionale voksenuddannelsesudvalg med deltagelse fra disse udbydere, kommuner, arbejdsmarkedets parter m.v.

De folkeoplysende organisationer har igennem de sidste mange, mange år oplevet ubillig konkurrence fra såvel VUC som erhvervsskolerne, vi kan frygte, at dette lovforslag vil skabe endnu vanskeligere vilkår for de folkeoplysende organisationer, fordi der - uden forbehold overhovedet - åbnes mulighed for, at VUC kan have indtægtsdækket virksomhed også uden for sit formål.

Vi skal derfor på det kraftigste henstille, at VUC alene kan have indtægtsdækket virksomhed inden for deres formål.

Med venlig hilsen
Oplysningsforbundenes Fællesråd

v/Leif Max Hansen

Oplysningsforbundenes Fællesråd:
Folkeligt Oplysnings Forbund, Inge Vinther
NETOP, Bernhard Trier Fredriksen
Liberal Oplysningsforbund, Per Pahudan Hansen
Dansk Oplysnings Forbund, Ole Vig Jensen
AOF Danmark, Leif Max Hansen

København, den 4. januar 2005

Undervisningsministeriet
Frederiksholms Kanal 25
1220 København K
att.: IS-1K2.post@uvm.dk

Ang.: Forslag til lov om ændring af lov om institutioner for uddannelsen til studentereksamen, lov om institutioner for uddannelsen til højere forberedelseseksamen, lov om grundlæggende social- og sundhedsuddannelser, lov om almen voksenuddannelse og om voksenuddannelsescentre og forskellige andre love.

På vegne af foreningen Private Gymnasier og Studenterkurser vil vi gerne takke for den tilsendte høringskrivelse vedrørende Lov om institutioner for uddannelsen til studentereksamen m.m.

Da lovforslaget primært drejer sig om konsekvenserne af de amtslige institutioners overgang til statsligt selveje, vil vi begrænse Foreningens hørings svar til de områder, hvor lovforslaget efter vores mening påvirker de private selvejende gymnasier, studenter- og hf-kursers virkelighed.

Private Gymnasier og Studenterkurser har følgende kommentarer til lovforslaget:

Det er med tilfredshed men også en lille smule misundelse, at vi som sektor ser, at de offentlige gymnasier på en række områder nu opnår betingelser, som vi længe har ønsket os for de private selvejende gymnasier. Det skal dog på ingen måde opfattes som at vi dermed ønsker at blive offentligt selvejende. Alene den grund, at langt størsteparten af vores skoler udover gymnasieafdelingen også har en grundskoleafdeling betyder, at det ikke kan lade sig gøre. Desuden har sektoren et naturligt ønske om fortsat at benytte lovens mulighed for at oprette og drive private gymnasier, studenter- og hf-kurser, jf. forslagets §6, stk. 5. Det er da også vores klare indtryk, at der er politisk vilje til, at dette også fremover skal kunne lade sig gøre på fornuftige vilkår.

Derfor ser vi med forventning frem til at vores skoler på en række områder opnår de samme betingelser som de offentligt selvejende gymnasier, hvilket vil betyde en ligestilling mellem det offentlige og det private initiativ.

For at nævne et par eksempler:

a)

Vi byder det meget velkomment, at de offentlige selvejende gymnasier i fremtiden ikke bliver underlagt kravene om, at skolen skal udgøre en bygningsmæssig enhed (forslagets §6b). Det er et krav som jævnligt giver praktiske problemer på vores område, hvor skolerne må opgive nye initiativer, da disse ikke kan forenes med det omtalte krav. Vi ser derfor frem til, at den omtalte regelændring også kommer til at gælde for de private gymnasier.

b)

De kommende regionsråd kan følge forslaget yde udviklingstilskud til de kommende statslige selvejende gymnasier uden om det egentlige taxametertilskud (§7, stk. 2). Det vil sige tilskud til udvikling af valgfag, efteruddannelse, information og lignende, ligesom der kan ydes tilskud til skolernes anlægsudgifter. De private gymnasier er ikke omfattet af denne regel. Det forekommer os at være ganske rimeligt, at de private gymnasier ikke er direkte omfattet af denne regel. Vi ser imidlertid frem til, at der i forbindelse med

denne lovs udarbejdelse bliver taget højde for, hvorledes disse udgifter kommer til at indgå i grundlaget for beregningen af vores eget tilskud på den ene eller den anden måde.

c)

De statslige selvejende gymnasier kan indgå i såkaldt forpligtende samarbejde (§7c. Dette indebærer, at der kan samarbejdes om information om uddannelser, vejledning og egentlige aftaler om udlægning af undervisning fra en institution til en anden. Dette må de private gymnasier jf. lovforslaget ikke. Det er med interesse vi ser denne mulighed for de offentlige gymnasier. Vi har gennem årene diskuteret denne mulighed for de private gymnasier. Eksempelvis i forhold til undervisning i mindre fag, hvor skoler kunne indgå et samarbejde om at kunne udbyde disse til glæde for eleverne og skolerne. Vi har derfor en naturlig forventning om, at de omtalte regler ligeledes kommer til at gælde for de private gymnasier.

Vi ser meget gerne, at de nævnte temaer bliver taget op i sammenhæng med udarbejdelsen af denne lov. Det vil være ønskeligt og af stor vigtighed for skolerne, at de private gymnasier opnår ligeværdige betingelser fra starten og ikke skal afvente senere regelændringer.

Endelig ser vi med bekymring på, at loven vil fjerne den særstatus, som Høng Gymnasium i dag har med hensyn til skolens hf-elever, hvor amtet betaler skolepengene (bemærkningerne til §30s, stk. 2). Dette er en meget alvorlig sag for skolen, der i værste fald kan risikere at miste hele sin hf-afdeling og dermed en stor del af sit eksistensgrundlag. Vi håber, at ministeriet kan finde en fornuftig løsning på problemet.

Sidst men ikke mindst er det af afgørende betydning for en række af skolerne, at reglerne om henviste elever til private gymnasier, studenterkurser og hf-kurser afklares hurtigst muligt. Det er med stor tilfredshed, at foreningen har konstateret, at Undervisningsministeren i oplægget til loven er gået ind i konstruktive overvejelser med hensyn til at løse dette problem (bemærkningerne til nr. 32 om gymnasiet og bemærkningerne til nr. 43 om hf og studenterkurser). Vi finder, at det er en fornuftig løsning der er lagt op til, hvor Undervisningsministeriet fremover betaler undervisningsafgiften for elever, som er henvist til private gymnasieskoler, hf- og studenterkurser. Det er imidlertid af største betydning for de berørte skoler hurtigst muligt at få afklaret, hvordan henvisningsbegrebet vil blive defineret (hvem henviser), og hvorledes finansieringen bliver defineret. Foreningen vil meget gerne deltage i et konstruktivt samarbejde med ministeriet om at løse dette problem.

Vi er udmærket klar over, at de private gymnasier i forhold til denne lovs intention udgør en marginal gruppe. Til gengæld er det vores egen overbevisning, at vi udgør en central brik i uddannelsesbilledet, og vi ser derfor frem til at ovennævnte eksempler ikke alene løses men indgår i en samlet løsning i forbindelse med denne lovs udarbejdelse. Dermed vil de private gymnasier opnå en reel chance for at virke under ligeværdige vilkår.

Foreningen konstaterede med tilfredshed den udmelding om dialog vedrørende disse problemer, som blev fremført på Undervisningsministeriets rektormøde i Nyborg og Private Gymnasier og Studenterkurser stiller sig naturligvis meget gerne til rådighed for et møde om problemstillingerne.

Venlig hilsen

Poul Møller Petersen
rektorformand

Erik Juul Hansen
sekretariatsleder

Private Gymnasier og Studenterkurser
Ny Kongensgade 10, 1.
1472 København K

Telefon: 3330 7925

REKTORKOLLEGIET

The Danish Rectors' Conference

Vester Voldgade 121 A, 4. sal
DK-1552 København V

Telefon: (+45) 33 92 54 24
Telefax: (+45) 33 92 50 75

www.rektorkollegiet.dk
jr@rks.dk

Undervisningsministeriet
Att.: Irene Holse
Frederiksholms Kanal 25
1220 København K

5. januar 2005
J.nr. 2004-3002-01
JR

Høringsvar over lovforslag til udmøntning af kommunalreformen på Undervisningsministeriets område

Rektorkollegiet takker for lovforslag til udmøntning af kommunalreformen på Undervisningsministeriets område (udkast til forslag til lov om ændring af lov om produktionsakoler, lov om støtte til folkeoplysende voksenundervisning, frivilligt folkeoplysende foreningsarbejde og daghøjskoler samt om Folkeuniversitetet og forskellige andre love på Undervisningsministeriets område), der er modtaget i høring den 1. december 2004.

Rektorkollegiet har ingen bemærkninger til lovforslaget og henviser til de vedlagte høringssvar fra universiteterne.

Med venlig hilsen

Jens Odderthede

Næstformand for Rektorkollegiet

Vedlagt: 3 bilag

Ellen Hansen
Fra: Merethe Markvard [mem@adm.ku.dk]
Sendt: 3. januar 2005 09:41
Til: Jette Røglid
Cc: Studadm; Nethe Rosa Christoffersen
Emne: Høring over lovforslag til udmøntning af kommunalreformen på Undervisningsministeriets område

Til Rektorkollegiets Sekretariat

Københavns Universitet har den 1. december 2004 modtaget lovforslag til udmøntning af kommunalreformen på Undervisningsministeriets område til høring. Universitetet har efter at have gennemset lovforslaget ikke umiddelbart nogen kommentarer hertil.

Med venlig hilsen og ønske om godt nytår

Merethe Markvard
Souschef
Studieadministrationen
Fiolstræde 22
DK-1171 København K
Tlf.: 35 32 28 89

REKTORKOLLEGIET

- 3 JAN. 2005

JNR. 2004-3002-01
LØBENR.

9

SYDDANSK UNIVERSITET
UNIVERSITY OF SOUTHERN DENMARK

Rektorkollegiet
Vester Voldgade 121 A, 4. sal
1552 København V

Rektor
Campusvej 55
5230 Odense M

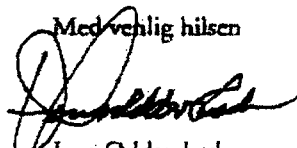
TE 6550 1030
Fax 6550 1090
www.sdu.dk

16. december 2004
J.nr. 013-2004
PCA/kfm

Høring over lovforslag til udmøntning af kommunalreformen på
Undervisningsministeriets område.

Under henvisning til Rektorkollegiets høringskrivelse, j.nr. 2004-3002-01, vedrørende ændring af love om produktionsskoler, støtte til folkeoplysende voksenundervisning m.fl. skal det herved meddeles, at universiteter ikke har særskilte bemærkninger til de fremsendte lovforslag, idet der alene er tale om tekniske ændringer som konsekvens af kommunalreformen.

Med venlig hilsen

Jens Oddershede
Rektor

REKTORKOLLEGIET

20 DEC. 2004

J.NR. 2004-3002-01
LØBENR. 7

Jette Røgild

Fra: Ilse Fjalland, DFU
Sendt: 2. december 2004 17:07
TH: Jette Røgild
Cc: DFU; journal@dfuni.dk
Emne: SV: Høring om lovforslag om udmøntning af kommunalreformen på UVMs område

Kære Jette.
DFU har ingen bemærkninger til dette bekendtgørelsesudkast.
Venlig hilsen
Ilse Fjalland

REKTORKOLLEGIET

- 2 DEC. 2004

JNR.
LØBENR.

2004-3002-01

5

Ilse Fjalland
studiechef / head of Study Division
Danmarks Farmaceutiske Universitet / The Danish University of Pharmaceutical
Sciences
Universitetsparken 2
DK-2100 København Ø
Tlf.: 35306311(direkte)/35306000(reception)
Email: if@dfuni.dk
Fax: 35306001
www.dfuni.dk

> -----Oprindelig meddelelse-----
> Fra: Jette Røgild [mailto:jr@rks.dk]
> Sendt: 1. december 2004 12:51
> Til: 00Universiteterne
> Emne: Høring om lovforslag om udmøntning af kommunalreformen på UVMs
> område
>
>
> Rektorkollegiets Sekretariat
>
> j.nr. 2004-3002-01
> 1. december 2004
> JR
>
> Til: Medlemmerne af Rektorkollegiet
>
> Emne: Høring over lovforslag til udmøntning af kommunalreformen på
> Undervisningsministeriets område
>
> Vedhæftet fremsendes Rektorkollegiets høringsbrev om lovforslag til
> udmøntning af kommunalreformen på Undervisningsministeriets område samt
> UVMs
> høringsbrev og -liste.
>
> <<RKS høringsbrev.pdf>> <<UVMs høringsbrev 1-12-04.doc>>
>
> Lovforslaget kan findes på følgende link
>
> <http://us.uvm.dk/hoering/k4.pdf>
>
> Bemærk, at høringsfristen er mandag den 3. januar 2005 - gerne pr. mail
> (jr@rks.dk).
>
> Med venlig hilsen
>
>
> Jette Røgild
>
> Rektorkollegiets Sekretariat
> Vester Voldgade 121A, 4.sal

Ellen Hansen
Fra: Merethe Markvard (mem@adm.ku.dk)
Sendt: 3. januar 2005 09:41
Til: Jette Røglid
Cc: Studadm; Nethe Rosa Christoffersen
Emne: Høring over lovforslag til udmøntning af kommunalreformen på Undervisningsministeriets område

Til Rektorkollegiets Sekretariat

Københavns Universitet har den 1. december 2004 modtaget lovforslag til udmøntning af kommunalreformen på Undervisningsministeriets område til høring. Universitetet har efter at have gennemset lovforslaget ikke umiddelbart nogen kommentarer hertil.

Med venlig hilsen og ønske om godt nytår

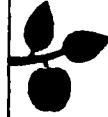
Merethe Markvard
Souschef
Studieadministrationen
Fiolstræde 22
DK-1171 København K
Tlf.: 35 32 28 89

REKTORKOLLEGIET

- 3 JAN. 2005

JNFL 2004-3002-01
LØBENR.

9

SYDDANSK UNIVERSITET
UNIVERSITY OF SOUTHERN DENMARK

Rektorkollegiet
Vester Voldgade 121 A, 4. sal
1552 København V

Rektor
Campusvej 55
5230 Odense M

Tlf. 6550 1030
Fax 6550 1090
www.sdu.dk

16. december 2004
J.nr. 013-2004
PCA/kfm

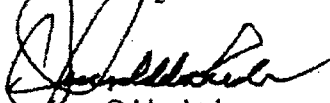
**Høring over 2. lovforslag om udmøntning af kommunalreformen på
Undervisningsministeriets område.**

Under henvisning til Rektorkollegiets høringskrivelse, j.nr. 2004-3002-01, vedrørende forslag til lov om ændring af lov om institutioner for uddannelsen til studentereksamen, lov om institutioner for uddannelser til højere forberedelseseksamen, lov om grundlæggende social- og sundhedsuddannelser, lov om almen voksenuddannelse og om voksenuddannelsescentre og forskellige andre love, skal det herved meddeles, at universitetet ikke har særskilte bemærkninger til de fremsendte lovforslag, idet der alene er tale om tekniske ændringer som konsekvens af kommunalreformen.

Dog ønsker universitetet at understrege vigtigheden af, at det sikres, at ungdomsuddannelserne regionalt får mulighed for at udbyde et bredt og regionalt dækkende tilbud af studieretninger og valgfag, da dette er afgørende for unges valg af ungdomsuddannelse og efterfølgende videregående uddannelse, jf. for eksempel beskrivelsen af regionernes rolle i forslaget til ændring til lov om institutioner for uddannelsen til studentereksamen.

Dette er især vigtigt i de regioner af landet, hvor institutionerne ligger geografisk spredt, og hvor der i forvejen er relativt lave overgangsfrekvenser mellem folkeskole, ungdomsuddannelser og videregående uddannelser.

Med venlig hilsen

Jens Oddershede
Rektor

REKTORKOLLEGIET

20 DEC. 2004

J.NR. 2004-3002-01
LØBENR.

8

Jette Røglid

Fra: Ilse Fjalland, DFU
Sendt: 2. december 2004 17:09
Til: Jette Røglid
Cc: DFU; journal@dfuni.dk
Emne: SV: Høring om 2. lov vedr. udmøntning af kommunalreformen på UVMs område

Kære Jette.
DFU har ingen bemærkninger til dette bekendtgørelsesudkast.
Venlig hilsen
Ilse

REKTORKOLLEGIET

-2

JNFL

LØBEN

2004-3002-01

6

Ilse Fjalland
studiechef / head of Study Division
Danmarks Farmaceutiske Universitet / The Danish University of Pharmaceutical
Sciences
Universitetsparken 2
DK-2100 København Ø
Tlf.: 35306311(direkte)/35306000(reception)
Email: if@dfuni.dk
Fax: 35306001
www.dfuni.dk

> -----Oprindelig meddelelse-----
> Fra: Jette Røglid [mailto:jr@rks.dk]
> Sendt: 1. december 2004 14:38
> Til: 00Universiteterne
> Emne: Høring om 2. lov vedr. udmøntning af kommunalreformen på UVMs område
>
> Rektorkollegiets Sekretariat
>
> j.nr. 2004-3002-01
> 1. december 2004
> JR
>
> Til: Rektorkollegiets medlemmer
>
> Emne: høring over 2. lovforslag om udmøntning af kommunalreformen på UVMs
> område
>
> Vedlagt fremsendes Rektorkollegiets høringsbrev om forslag til lov om
> ændring af lov om institutioner for uddannelsen til studentereksamen, lov
> om
> institutioner for uddannelser til højere forberedelseksamen, lov om
> grundlæggende social- og sundhedsuddannelser, lov om almen
> voksenuddannelse
> og om voksenuddannelsescentre og forskellige andre love,
> Undervisningsministeriets høringsbrev og -liste samt lovforslaget.
>
> <<RKs høringsbrev om kommunalreform.pdf>> <<UVMs høringsbrev om
> udmøntning
> ad kommunalreform.doc>> <<UVMs høringsliste om kommunalreform.doc>>
> <<UVMs
> lovforslag om kommunalreform.doc>>
>
> Bemærk, at høringsfristen er mandag den 3. januar 2005.
>
> Med venlig hilsen
>
>
> Jette Røglid
>

**Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede
Uddannelser (REU)**

Institutionsstyrelsen
Frederiksholms Kanal 25
1220 København K

Rådet for de Grundlæggende
Erhvervsrettede Uddan-
nelser (REU)

Vester Voldgade 123
1552 København V
Tlf 3392 5705
Fax 3392 7574
www.service.uvm.dk/reu
e-mail: reu@uvm.dk

15. december 2004
J.nr.

Vedr. forslag til Lov om ændring af lov om institutioner for uddannelsen til studentereksamen, lov om institutioner for uddannelsen til højere forberedelseseksamen, lov om grundlæggende social- og sundhedsuddannelser, lov om almen voksenuddannelse og om voksenuddannelsescentre og forskellige andre love

Undervisningsministeriet fremsendte med brev af 1. december 2004, j.nr. 2004-3450-2, ovennævnte udkast til lovforslag til blandt andet Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser.

Det fremgår af sagen, at det fremsendte udkast til lovforslag, der er en del af udmøntningen af kommunalreformen, er sendt til høring hos en lang række interessenter, herunder de i rådet repræsenterede organisationer.

Rådet behandlede sagen på sit møde den 10. december 2004 og skal på baggrund heraf henvise til de af parterne i rådet afgivne selvstændige høringssvar.

Med venlig hilsen

Inge Mærkedahl
formand

Rådet for Erhvervsrettet Voksen – og Efteruddannelse
(REVE)

UNDERVISNINGSS
MINISTERIET

Undervisningsministeriet
Institutionsstyrelsen
Frederiksholm Kanal 25
1220 København K

Rådet for Erhvervsrettet
Voksen – og Efteruddannelse
(REVE)

Uddannelsesstyrelsen
Vester Voldgade 123
1552 København V
Tlf 3392 5600
Fax 3392 5666
www.uvm.dk

Høringsvar vedr. forslag til lov om ændring af lov om institutioner for uddannelsen til studentereksamen, lov om institutioner for uddannelsen til højere forberedelseseksamen, lov om grundlæggende social- og sundhedsuddannelser, lov om almen voksenuddannelse og om voksenuddannelsescentre og forskellige andre love (konsekvensændringer som følge af kommunalreformen)

7. januar 2005
J.nr. 2005-2813-3

Ovenstående lovforslag har været til skriftlig høring i Rådet for Erhvervsrettet Voksen- og Efteruddannelse (REVF). Rådet har ingen særskilte bemærkninger til lovforslagene, men henviser til de af organisationerne fremsendte bemærkninger.

Med venlig hilsen

Kjeld Møller Pedersen
Formand
Direkte tlf. 3392 5661
E-mail: Anne.Elkjaer@uvm.dk

Rådet for Erhvervsrettet Voksen – og Efteruddannelse
(REVE)

UNDERVISNINGSS
MINISTERIET

Undervisningsministeriet
Institutionsstyrelsen
Frederiksholm Kanal 25
1220 København K

Rådet for Erhvervsrettet
Voksen – og Efteruddannelse
(REVE)

Uddannelsesstyrelsen
Vester Voldgade 123
1552 København V
Tlf 3392 5600
Fax 3392 5666
www.uvm.dk

Høringssvar vedr. forslag til lov om ændring af lov om produktionskoler, lov om støtte til folkeoplysende voksenundervisning, frivilligt folkeoplysende foreningsarbejde og daghøjskoler samt om Folkeuniversitetet (folkeoplysningsloven) og forskellige andre love på Undervisningsministeriets område (konsekvensændringer som følge af kommunalreformen)

7. januar 2005
J.nr. 2005-2813-3

Ovenstående lovforslag har været til skriftlig høring i Rådet for Erhvervsrettet Voksen- og Efteruddannelse (REVE). Rådet har ingen særskilte bemærkninger til lovforslagene, men henviser til de af organisationerne fremsendte bemærkninger.

Med venlig hilsen

Kjeld Møller Pedersen

Formand

Direkte tlf. 3392 5661

E-mail: Anne.Elkjaer@uvm.dk

Rigsrevisionen
C5

**Undervisningsministeriet
Institutionsstyrelsen
Frederiksholms Kanal 25
1220 København K.**

Dato: 4. januar 2005
J.nr.: 2004-5000-28
(Angiv venligst j.nr. ved besvarelse)
Ref.: 00000
00000

Adresse:
St. Kongensgade 45
1264 København K

Telefon/Telefax:
33 92 84 00
33 11 04 15

E-mail/Homepage:
rigsrevisionens_email@rigsrevisionen.dk
www.rigsrevisionen.dk

Høringsvar vedrørende kommunalreformen

Undervisningsministeriet har med e-post af 1. december 2004, j.nr. 2004-3450-2, sendt et udkast til forslag til lov om ændring af lov om institutioner for uddannelsen til studentereksamen, lov om institutioner for uddannelsen til højere forberedelseseksamen, lov om grundlæggende social- og sundhedsuddannelser, lov om almen voksenuddannelse og om voksenuddannelsescentre og forskellige andre love til høring.

Lovforslaget indebærer, at de amtslige gymnasieskoler, studenter- og hf-kurser, voksenuddannelsescentre og social- og sundhedsskoler overføres til staten og organiseres som statsligt selvejende institutioner.

Rigsrevisionen har gennemgået udkastets bestemmelser om regnskab, revision samt placering af ansvar for økonomistyring og har følgende bemærkninger til udkastet.

ad § 1 om ændring af lov om institutioner for uddannelsen til studentereksamen og § 3 om ændring af lov om institutioner for uddannelsen til højere forberedelseseksamen

Institutionerne skal ifølge lovforslagets § 1, nr. 19, henholdsvis § 3, nr. 28, være omfattet af de revisionsbestemmelser, der gælder for private gymnasier henholdsvis private studenter- og hf-kurser. Disse bestemmelser fremgår af henholdsvis § 18n, stk. 1 i lov om institutioner for uddannelsen til studentereksamen og § 30o, stk. 1 i lov om institutioner for uddannelsen til højere forberedelseseksamen, hvorefter revisionen skal udføres af en statsautoriseret eller registreret revisor. Lovforslaget lægger dermed op til en fravigelse af rigsrevisorlovens § 2, stk. 1, nr. 2. Denne fravigelse er ikke omtalt i bemærkningerne til lovforslaget.

Da de pågældende institutioner fremover organiseres som statsligt selvejende institutioner, der er fuldt statsfinansierede, finder Rigsrevisionen, at revisionen bør varetages af Rigsrevisionen i overensstemmelse med rigsrevisorlovens § 2, så statsrevisorerne og Rigsrevisionen sikres den fornødne indsigt i institutionernes forhold. Rigsrevisionen finder, at det vil være hensigtsmæssigt at etablere en intern revisionsordning svarende til den, der gælder for Centre for Videregående Uddannelse og andre selvejende institutioner for videregående uddannelser. Rigsrevisionen skal henvise til drøftelsen af spørgsmålet ved mødet med ministeriet den 10. december 2004 og brev af 13. december 2004 fra Rigsrevisionen til Undervisningsministeriet.

Rigsrevisionen skal anmode om, at lovforslagets revisionsbestemmelser ændres i overensstemmelse med ovenstående bemærkninger.

ad § 6 om ændring af lov om grundlæggende social- og sundhedsuddannelser

Social- og sundhedsuddannelser vil efter lovforslaget som hovedregel blive udbudt af institutioner, der er godkendt efter lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse. Disse institutioner vil dermed være omfattet af den nævnte lovs bestemmelser om regnskab og revision.

Det fremgår imidlertid af forslaget § 6, nr. 18 vedrørende ny § 23 a, stk. 2, at ministeren kan godkende, at også andre institutioner og virksomheder kan udbyde uddannelserne. Der bør derfor indføres en hjemmel for ministeren til at fastsætte nærmere regler om regnskabsaflæggelse og revision, hvis der er tale om ikke-statslige institutioner og virksomheder.

ad § 11 om ændring af lov om almen voksenuddannelse og om voksenuddannelsescentre

Rigsrevisionen har bemærket, at der i lovforslaget ikke er medtaget regler om voksenuddannelsescentrenes regnskabsaflæggelse. Regler herom bør indarbejdes i lovforslaget. Hvad angår revisionen af voksenuddannelsescentrenes regnskaber, finder Rigsrevisionen, at revisionen bør varetages af Rigsrevisionen efter rigsrevisorlovens § 2, stk. 1, nr. 2, da centrene fremover organiseres som statsligt selvejende institutioner med fuld statsfinansiering, når der bortses fra en mindre deltagerbetaling, jf. bemærkninger ovenfor vedrørende gymnasieskolerne.

Det fremgår i øvrigt af den nugældende lovs § 3, stk. 2, at Undervisningsministeren kan godkende, at andre uddannelsesinstitutioner tilbyder almen voksenuddannelse. Der bør derfor i lovforslaget indføres en hjemmel for ministeren til at fastsætte nærmere regler om regnskabsaflæggelse og revision, hvis der er tale om ikke-statslige institutioner og virksomheder.

Med venlig hilsen

Vibeke Andersen

Adresse:

St. Kongensgade 45
1264 København K

Telefon/Telefax:

33 92 85 04
33 11 04 15

E-mail/Homepage:

rigsrevisionen@rigsrevisionen.dk
www.rigsrevisionen.dk

**Undervisningsministeriet
Frederiksholms Kanal 21
1220 Kbh K**

**Rådet for
Gymnasiale uddannelser**

Uddannelsesstyrelsen

Området for gymnasiale uddannelser
Frederiksholms Kanal 26
1220 København K
www.uvm.dk

3. januar 2005

Høring over forslag til lov om ændring af lov om institutioner for uddannelsen til studentereksamen m.fl.

Rådet for de Gymnasiale Uddannelser har modtaget ovenstående lovforslag til høring.

Rådet fremsendte i marts 2004 til undervisningsministeren et princippapir om udbud og styring af de gymnasiale ungdomsuddannelser, hvor der blev lagt vægt på følgende fire principper:

- bredt udbud
- bedre koordination
- større lokalt råderum
- lige økonomiske vilkår

Disse principper finder rådet fortsat er centrale for udviklingen af den gymnasiale sektor.

Rådet har forståelse for, at strukturreformen forudsætter god tid til omstilling. Det synes ikke fuldt ud afklaret, om den gymnasiale sektor fremover primært skal tage udgangspunkt i en markedsstyring eller i en regional styring, men løsningen bør efter rådets opfattelse være fælles for hele den gymnasiale sektor. Det er med beklagelse, at rådet konstaterer, at den ønskede ligestilling ikke til fulde kan realiseres nu.

Det fremgår af lovforslaget, at målet er at sikre de unge et fleksibelt, sammenhængende lokalt forankret udbud af ungdomsuddannelser og dermed et

Sekretariat Sten Lassen, studieleder
Tlf-ombudsmand 3392 5144
e-mail sten.lassen@uvm.dk
<http://us.uvm.dk/gymnasiale/rad/>

styrket grundlag for de unges uddannelsesvalg samt at minimere barrierer for samarbejdet mellem uddannelsesinstitutionerne.

Rådet for de Gymnasiale Uddannelser er enig i dette mål. Rådet ønsker et sammenhængende og ligeværdigt ungdomsuddannelsessystem, hvor de selvejende institutioner har samme rammer og vilkår, og hvor eksempelvis regionsrådene og Undervisningsministeriet har samme opgaver for hele den gymnasiale sektor.

I lovforslaget ser det ud som om regionsrådene får en række opgaver, som tilgodeser dette, men ikke fuldt ud får de tilhørende redskaber.

Eksempelvis får regionsrådene en koordinerende rolle ved indstilling om den stedlige placering af nye uddannelsessteder for de gymnasiale uddannelser, men noget tilsvarende gør sig ikke gældende med de forpligtende samarbejder og elevfordelingsudvalg, hvor hhx og htx *kan* deltage.

Rådet indstiller, at regionsrådene i givet fald også får de redskaber, der er nødvendige for at sikre et fleksibelt, sammenhængende lokalt forankret udbud af ungdomsuddannelser.

Det er efter rådets opfattelse desuden væsentligt, at der sikres et bredt udbud af de gymnasiale uddannelser, så den uddannelsessøgende har adgang til alle de gymnasiale uddannelser. Den geografiske afstand til en gymnasial uddannelsesinstitution bør ikke være den primære anledning til valg af en bestemt uddannelse – derfor skal især udbuddet i tyndt befolkede områder også sikres. Udbuddet bør placeres således, at der for den enkelte unge inden for en rimelig geografisk afstand sikres udbud af alle fire gymnasiale uddannelser.

Ove Poulsen
formand

Rie Luise Dahl
07-01-2005 16:45

Til: ls-lk2.Post@Uvm.Dk
cc:
Vedr.: Høringsvar(3): 2004-3450-2
Journalisering af indgående post

Journalnr.: 2004 - 3450 - 2
Sagsgruppe tallet:
Dokumentation: 465799
Sagsbehandler:
Emne:

Forslag til lov om ændring af lov om institutioner for uddannelsen til studentereksamen, lov om institutioner for uddannelsen til højere forberedelseksamen, lov om grundlæggende social- og sundhedsuddannelser, lov om almen voksenuddannelse og om voksenuddannelsescentre og forskellige andre love. (Udmøntning af kommunalreformen for så vidt angår det almene gymnasium, hf, social- og sundhedsuddannelser og andre ungdomsuddannelser samt voksenuddannelsescentre (VUC)).

Institutionsstyrelsen har den 3. december 2004 udsendt ovennævnte forslag og anmodet Rådet om Kortuddannedes Fortsatte Uddannelse om eventuelle bemærkninger til forslaget.

Rådet om Kortuddannedes Fortsatte Uddannelse har foretaget en skriftlig høring, og har ingen bemærkninger til det foreliggende forslag.

På vegne af

Kim Olsen
Næstformand for Rådet om
Kortuddannedes Fortsatte Uddannelse

Med venlig hilsen

Rådets sekretariat

Kontorfuldmægtig Rie Luise Dahl
Undervisningsministeriet
Uddannelsesstyrelsen
Tværgående kontor for erhvervsrettede uddannelser
Vester Voldgade 123
1552 København V

Tlf.: 3392 5000, Direkte Tlf.: 3395 5417
Fax: 3392 5666, E-mail: Rie.Luise.Dahl@uvm.dk

Undervisningsministeriet

Vester Farimagsgade 1
Postboks 367
1504 København V

Tlf. 3313 4655
Fax 3311 8953
E-mail: info@sala.dk

7.1.2005
Sags nr.: 8.04. GR
Direkte tlf.: 3370 2013
E-mail: gr@sala.dk

Sendt pr. e-mail

Lovforslag om kommunalreform

SALA har modtaget mail med anmodning om bemærkninger til lovforslag vedr. Forslag til lov om ændring af lov om institutioner for uddannelsen til studentereksamen, lov om institutioner for uddannelsen til højere handelseksamen, lov om grundlæggende social- og sundhedsuddannelser, lov om almen voksenuddannelse

Forslag til lov om ændring af lov om produktionsskoler, lov om støtte til folkeoplysende voksenundervisning, frivilligt folkeoplysende foreningsarbejde og daghøjskoler samt om Folkeuniversitetet og forskellige andre love på Undervisningsministeriets område

Forslag til lov om ændring af lov om Centre for Videregående Uddannelse og andre selvejende institutioner for videregående uddannelser mv. Lov om mellemlange videregående uddannelser, lov om centre for undervisningsmidler mv. og forskellige andre love på Undervisningsministeriets område

SALA finder strukturændringerne på undervisningsområdet nødvendige for at skabe en sammenhæng og gennemskuelighed samt ligestilling i ungdomsuddannelserne og ser derfor positivt på de foreslåede ændringer i forbindelse med overgang til selveje for de institutioner, som i dag er i Amterne.

Endvidere finder SALA det positivt, at Undervisningsministeriet i forbindelse med institutionernes overgang til taxameterfinansiering også gennemfører en generel analyse af styringssystemet i taxameterfinansieringen, således at nødvendige justeringer foretages.

Lovforslaget lægger op til muligheden for, at flere typer af institutioner kan sammenlægges, hvilket SALA også finder positivt. Dette kan skabe gode fag- og studiemiljøer til gavn for den enkelte unge, men også i forhold til bedre udnyttelse af ressourcer, som kan skabe plads til andre initiativer. Man bør dog sikre, at den enkelte uddannelse ikke mister sin faglige retning.

De nye regionsråd får i fremtiden en betydelig funktion og indflydelse på uddannelsesområdet. SALA finder det vigtigt, at overordnede nationale uddannelsesmål og midler har en betydelig vægt i forhold til regionsrådenes arbejde..

Med venlig hilsen

Gitte Rasmussen

Høringssvar fra Sammenslutningen af ledere ved SOSU-skolerne vedr. Forslag til ændring af lov om institutioner for uddannelser til studentereksamen, lov om institutioner for uddannelse til højere forberedelseseksamen, lov om grundlæggende social- og sundhedsuddannelser, lov om almen voksenuddannelse og om voksenuddannelsescentre og forskellige andre love.

Sammenslutningen af ledere ved SOSU-skolerne ønsker hermed at afgive sit høringssvar vedrørende ovenstående love.

Sammenslutningen ønsker at understrege sin tilfredshed med, at lovforslagets hovedintention er at bibeholde et attraktivt uddannelsesstilbud på SOSU-området, hvor et tilstrækkeligt antal praktikpladser sikres med henblik på at opfylde arbejdsmarkedets behov for arbejdskraft såvel lokalt som regionalt og på landsplan. Vi finder det afgørende vigtigt, at den praktikpladsgaranti der er unik for SOSU-området fastholdes i fremtiden. Ligeledes bør praktikpladsgarantien udvides til også at omfatte PGU-området.

Vi skal pege på, at det vil være uhensigtsmæssigt at afgrænse dimensioneringen af uddannelsespladser til et etårigt perspektiv, idet kvaliteten og arbejdet med sikring af tilstrækkelig med uddannet arbejdskraft er afhængig af en længere planlægningshorisont end et år.

SOSU-uddannelserne har og ønsker fortsat at have en stærk faglig profil, hvor uddannelserne tilrettelægges ud fra lokale behov og målgruppens sammensætning. Herunder finder vi at der er grund til at huske, at SOSU-uddannelserne er et vigtigt arbejdsmarkedspolitisk redskab, ligesom uddannelserne løfter en stor og værdsat opgave på integrationsområdet.

Vi har i vores høringssvar taget som udgangspunkt, at taxameterstrukturen vil kunne rumme og tilpasses lokale forhold, idet rekruttering til og fastholdelse i uddannelserne i høj grad er betinget af en god geografisk tilgængelighed, hvilket yderligere understreger behovet for gode rammer i form af et decentralt uddannelsesudbud.

Den regionale koordinering et relativt sporadisk beskrevet, hvilket vi forventer, kommer i en senere fase, hvorefter det vil blive tydeligere at se kompetencefordelingen mellem aktørerne på regionalt plan. Vi skal i denne forbindelse understrege, at vi gerne indgår i et regionalt forpligtende samarbejde.

Med hensyn til overgangsåret 2007, hvor uddannelserne forventes finansieret via driftstilskud baseret på et basisår, forventer vi, at der vil være en vis fleksibilitet i tilpasning af bevillingen i forhold til aktuelle behov inden for dimensioneringen, idet der i perioder har været luft mellem dimensioneringen – og dermed behovet for arbejdskraft - og det reelle optag. Jf. bemærkninger til lovforslaget, ønsker vi at påpege at år 2003 var kendetegnet af, at uddannelsesreformen fra 2001 var under opbygning og derfor ikke i fuld udstrækning rummer de personalemæssige eller bygningsmæssige merudgifter, som uddannelsesreformen har givet anledning til. Flere amter har først taget de bygningsmæssige konsekvenser af reformen i 2003 og 2004.

Sammenslutningen finder i lovforslaget ingen begrundelse for, hvorfor man i forhold til de kendte forhold på de nuværende erhvervsskoler har valgt at lade bestemmelserne om oprettelse af lokale uddannelsesudvalg og et fagligt udvalg være *kan* og ikke *skal* bestemmelser. Sammenslutningen imødeser etableringen af de relevante fora.

Med hensyn til såvel den midlertidige som den fremtidige permanente bestyrelse finder sammenslutningen det vigtigt, at der i sammensætningen af bestyrelserne indtænkes, at legitimitet i processen i lokalområdet er vigtig.

Vi finder det væsentligt, at der i den midlertidige bestyrelse er den størst mulige ekspertise, men at man i sammensætningen af bestyrelsen samtidig sikrer, at der i forhold til opgaven er størst mulig kontinuitet og perspektiv i forhold til det videre arbejde i de permanente bestyrelser.

Sammenslutningen finder, at man omkring optag og ansættelse af elever kunne søge inspiration i regionskommunen Bornholms model, hvor skolen selv optager og ansætter eleverne.

Undervisningsministeriet
Institutionsstyrelsen
Frederiksholms Kanal 25
1220 København K

Niels Hemmingsens Gade 10
1153 København K

Telefon: 33 76 86 96
Telefax: 33 76 86 97

website: www.skaf-net.dk
e-mail: skaf@skaf-net.dk

Giro: 205-8707

7. januar 2005

42147.2 10.01. USP/USP

Høringsvar om udkast til forslag til lov om ændring af lov om institutioner for uddannelsen til studentereksamen, lov om institutioner for uddannelsen til højere forberedelseseksamen, lov om grundlæggende social- og sundhedsuddannelser, lov om almen voksenuddannelse og om voksenuddannelsescentre og forskellige andre love

Stats- og Kommunalt Ansattes Forhandlingsfællesskab (Statstjenestemændenes Centralorganisation II, Lærernes Centralorganisation og Overenskomstansattes Centralorganisation) har ved Undervisningsministeriets brev af 1. december 2004 (j.nr. 2004-3450-2) modtaget udkast til forslag til lov om ændring af lov om institutioner for uddannelsen til studentereksamen, lov om institutioner for uddannelsen til højere forberedelseseksamen, lov om grundlæggende social- og sundhedsuddannelser, lov om almen voksenuddannelse og om voksenuddannelsescentre og forskellige andre love i høring.

I den anledning skal SKAF for så vidt angår de generelle spørgsmål om løn- og ansættelsesvilkår i forbindelse med gennemførelsen af kommunalreformen henvise til det høringssvar, som CFU har afgivet til Indenrigs- og Sundhedsministeriet om udkast til forslag til lov om visse proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen. Kopi heraf vedlægges.

Desuden skal SKAF henvise til de høringssvar, der måtte komme fra SKAFs respektive medlemsorganisationer vedrørende det mere tekniske og strukturelle indhold i lovforslaget. SKAF har opfordret sine medlemsorganisationer til selvstændigt at indsende høringssvar vedrørende organisationsspecifikke problemstillinger m.v. SKAF har således ikke koordineret en samlet tilbagemelding for medlemsorganisationerne.

For så vidt angår udkastet til ovennævnte lovforslag skal SKAF særskilt bemærke følgende:

STATS- OG KOMMUNALT ANSATTES FORHANDLINGSFÆLLESSKAB

Lærernes
Centralorganisation (LC)

Overenskomstansattes
Centralorganisation (OC)

Statstjenestemændenes
Centralorganisation II (COII)

Blandt andet i pkt. 2 i almindelige bemærkninger og i bemærkningerne til § 14 tales der om tjenestemænd uden nærmere angivelse af retsgrundlaget for disses nuværende ansættelsesforhold.

SKAF skal henstille, at bemærkningerne udbygges med oplysninger herom.

Efter udkastets § 14 overgår tjenestemænd til ansættelse ved de enkelte statsligt selvejende institutioner, uden at der i udkastet ses at være redegjort for, hvorvidt - og i givet fald på hvilken måde - statsligt selveje adskiller sig det selveje, der i dag kendes på Undervisningsministeriets område, således erhvervsskoler og centre for videregående uddannelse.

Efter udkastets § 14 træffer den selvejende institution selv beslutning både om afskedigelse af institutionens tjenestemænd og om suspension mv. efter tjenestemandslovens regler.

SKAF skal henstille, at bemærkninger udbygges med oplysninger om, hvorledes denne bestemmelse afviger fra, hvad der er gældende for tjenestemændenes nuværende ansættelsesforhold.

Det bemærkes, at der ikke ses at være overensstemmelse mellem bestemmelsen om, at beslutning om suspension m.v. træffes efter tjenestemandslovens regler, og pkt. 5.2 i almindelige bemærkninger og bemærkningerne til § 7 i udkast til forslag til lov om visse proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen, hvor det anføres, at tjenestemænd, der overføres, overgår til ansættelse efter den nye ansættelsesmyndigheds tjenestemandregler.

Disse bemærkninger forstår SKAF således, at det i udkastet forudsættes, at der for de selvejende institutioner, hvortil tjenestemænd overføres til ansættelse, vil skulle fastsættes et særskilt retsgrundlag for disse tjenestemænds ansættelsesforhold, samt at det følger af udkastets § 7, stk. 1, at tjenestemændenes ansættelsesvilkår skal svare til de hidtidige vilkår.

Heraf må følge, at der skabes en ny gruppe af tjenestemænd. Udkastet ses ikke direkte at oplyse om denne konsekvens, ligesom der ikke i bemærkningerne ses nogen vurdering af hensigtsmæssigheden heraf.

Ligeledes ses det ikke af bemærkningerne at fremgå, hvorledes og af hvem sådanne regler forudsættes at blive tilvejebragt.

SKAF forudsætter, at disse regler vil svare til tjenestemandsløvgivningens regler.

SKAF forudsætter endvidere, at amtskommunale tjenestemænd, der er ansat i henhold til lov om tjenestemænd i folkeskolen m.v., jf. lovebekendtgørelse nr. 679 af 17. september 1998, opretholder denne status, når de overgår til en ny ansættelsesmyndighed, herun-

der pensionsvilkår i henhold til § 12 i lov om tjenestemænd i folkeskolen m.v., jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 679 af 17. september 1998.

SKAF skal i den forbindelse henlede opmærksomheden på, at lov om tjenestemænd i
folkeskolen m.v. beror på en aftale mellem Finansministeriet, KL og Lærernes Central-
organisation om kommunalisering af folkeskolens ansatte. I forhold til etableringen af
aftale om folkeskolen 27. marts 1992 var det en forudsætning, at der blev etableret en
"lukket gruppe" af tjenestemænd, som overgik på særlige vilkår.

Det er derfor SKAFs opfattelse, at eventuel ændring af "den lukkede gruppes" vilkår
alene kan ske efter forhandling mellem Finansministeriet, KL og Lærernes Centralorga-
nisation.

Det er desuden SKAFs opfattelse, at kommunalreformens gennemførelse ikke forudsæt-
ter nogen ændring af status for "den lukkede gruppe" af tjenestemænd i folkeskolen.

I bemærkningerne til § 7 i udkast til forslag til lov om visse proceduremæssige spørgs-
mål i forbindelse med kommunalreformen anføres, at de overførte tjenestemænd ansæt-
tes i henhold til de kollektive aftaler, der er indgået i henhold til den nye ansættelses-
myndigheds tjenestemandsregler.

I den forbindelse forudsætter SKAF, at tjenestemænd, der er overført til selvejende insti-
tutioner, er omfattet af centralorganisationernes aftale- og forhandlingsret i henhold til
hovedaftalen af 27. oktober 1969 mellem finansministeren og tjenestemændenes central-
organisationer.

Samtidig forudsætter SKAF, at institutionerne skal følge de af finansministeren fastsatte
eller aftalte bestemmelser om løn- og ansættelsesvilkår, herunder om pensionsforhold,
for såvel tjenestemænd som andre personalegrupper, der er ansat ved institutionen. Der
kan henvises til, at en sådan bestemmelse gælder for andre selvejende institutioner un-
der Undervisningsministeriets område, således for erhvervsskoler og centre for videre-
gående uddannelse.

Med venlig hilsen

Anders Bondo Christensen

CFU

Centralorganisationernes
Fællesudvalg
Løngangstræde 25, 4. sal
1468 København K
Tlf 3817 8100 Fax 3817 8130

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotholmsgade 10-12
1216 København K

7. januar 2005
13010.8 PW/HF

Høringsvar vedrørende lovforslag om kommunalreformen – Indenrigs- og sundhedsministeriets område – Forslag til lov om visse procedure-spørgsmål

Centralorganisationernes Fællesudvalg har til høring modtaget udkast til en lang række lovforslag om gennemførelse af kommunalreformen indenfor Indenrigs- og Sundhedsministeriets område samt en lang række øvrige lovforslag.

Indledning

CFU konstaterer, at lovforslagene indeholder en række ikke konkretiserede bemyndigelser til ministeren, hvorfor der opstår uklarhed med hensyn til hvorledes reformen i sidste ende bliver udformet. Det begrænser vores muligheder for at gennemskue konsekvenserne af reformen.

Et eksempel herpå er, at indenrigs- og sundhedsministeren gives hjemmel til at lade opgaveflytninger finde sted såvel før som efter den 1. januar 2007.

CFU vil koncentrere sig om det personalerelaterede indhold i lovforslagene – herunder især udkast til forslag til lov om visse procedurespørgsmål i forbindelse med kommunalreformen.

CFU skal i øvrigt henvise til de høringssvar, der måtte komme fra de respektive centralorganisationer samt disses medlemsorganisationer.

CFU skal præcisere, at overgang til ansættelse i en anden offentlig myndighed ikke i sig selv indebærer en forpligtelse til at skulle tåle at gøre tjeneste et andet sted eller tåle ændringer i arbejdsopgaverne.

Sådanne eventuelle ændringer skal varsles efter de almindelige arbejdsretlige og funktionærretlige regler således, at der efter den konkrete ændrings karakter gives et passende varsel, og hvis der er tale om en væsentlig vilkårsændring, et varsel svarende til den pågældendes individuelle opsigelsesvarsel, hvorfor datoen 1. august 2006 er meget sent i forhold til en gennemførelsen af ændringen med virkning fra den 1. januar 2007.

Endelig skal CFU præcisere, at det ikke kun er i relation til de medarbejdere, der overføres fra kommunalt til statsligt regi, at der er behov for at skabe trygge rammer ved omlægningen samt behov for løbende at gennemføre den fornødne kompetenceudvikling. Det gælder også de medarbejdere, som i dag er statsligt ansat inden for de nævnte områder.

Økonomi

De økonomiske konsekvenser af den meget omfattende reform bør naturligvis være veloplyste.

Det gælder både på de enkelte områder, der berøres - og samlet set.

Det er derfor - i lyset af den stramme økonomiske udgiftsstyring - betænkeligt, at der ikke ligger økonomiske konsekvensberegninger til de enkelte lovforslag.

Partierne bag reformen har samtidig garanteret, at de ansatte følger opgaverne. Et væsentligt spørgsmål er hvorledes jobsikkerhedsgarantien finansieres?

Et andet væsentligt spørgsmål som lovforslagene ikke giver svar på er, hvad opgaveoverførelsen koster og hvordan finansieringen skal findes?

Helt basalt findes der sammenlignelige, men alligevel forskellige aftalesæt på det kommunale og det statslige område. Det er aftalesæt, som skal anvendes parallelt i den resterende overenskomstperiode. De overenskomstansatte fortsætter blandt andet med de kommunale lønreguleringer og herunder den kommunale sektors reguleringsordning. Tjenestemændene overføres derimod umiddelbart og forudsættes kompenseret samtidigt lønmæssigt ved indplaceringen på de statslige aftaler.

Således belastes de statslige budgetter af såvel forudseelige som uforudseelige udgifter i forbindelse med overgangen og i årene derefter. I den forbindelse er det ikke mindst relevant at rette fokus mod de nye lønsystemer i staten, hvor

nelsen af Hovedstadens Sygefællesskab (H:S) og Bornholms Regionskommune.

Dette er CFU ikke enig i, idet der ved dannelsen af H:S ikke skete andre ændringer i tjenestemændenes ansættelsesområde, end hvad tjenestemændene var forpligtede til at tåle ved fortsat ansættelse i den hidtidige stilling og for så vidt angår Bornholms Regionskommune blev ansættelsesområdet fastlagt til at være Regionskommunen.

Der er væsentlige forskelle i de trods alt snævre udvidelser af ansættelsesområderne i de tidligere situationer, og så det, der ligger i det nærværende lovforslag.

CFU forudsætter, at udvidelsen af ansættelsesområdet gennemføres så lempeligt som muligt således, at det både sker under hensyn til den enkelte medarbejder og opgaveflytningen, og selvfølgelig ved overholdelse af reglerne om varsling og lign.

Arbejdssted og arbejdsopgaver

CFU finder det vigtigt, at der meget hurtigt kommer en afklaring af, hvor det fremtidige arbejdssted for den enkelte medarbejder er placeret, og hvilke arbejdsopgaver den ansatte fremover skal varetage. Dette gælder for alle medarbejdere i den nye struktur.

CFU skal i den forbindelse henstille, at der i videst muligt omfang tages hensyn til såvel nuværende som kommende statsansatte medarbejders ønsker, ligesom tillidsrepræsentanter og personaleorganisationerne skal inddrages.

Tjenestemænd

Det fremgår af lovforslagene, at tjenestemænd overføres til statstjenestemandsansættelse med de hidtidige vilkår, og i bemærkningerne anføres det samtidig, at de ansættes som statstjenestemænd i henhold til tjenestemandslvgivningen og de kollektive aftaler, der er indgået i henhold til denne lovgivning.

Det er CFUs opfattelse, at disse bemærkninger strider mod hinanden, idet der også på tjenestemandsområdet er indgået væsentligt forskellige aftaler i henholdsvis statsligt og kommunalt regi. Lovforslaget indeholder således ikke en konkret afklaring af, hvilke løn- og ansættelsesvilkår tjenestemændene skal have i fremtiden.

Det gælder såvel i forhold til løn, pension og andre ansættelsesvilkår, hvor regulativer (f.eks. pension) og aftaler (løn- og øvrige ansættelsesvilkår) er forskellige.

Der kan angives mange eksempler på forskelle, men CFU vil her alene pege på enkelte væsentlige forskelle.

I forbindelse med de nye lønsystemer er det på statens område aftalt, at fremtidige lønstigninger udover hvad den enkelte havde udsigt til i det gamle lønsystem – i grove træk – ikke medfører ændringer i den pågældendes tjenestemandspensionsskalatrin, men der indbetales pensionsbidrag af forskellen til en bidragsfinansieret pensionsordning på samme måde som for de overenskomstansatte.

På det kommunale område er det aftalt, at der fortsat sker almindelig tjenestemandspensionsoptjening.

På det kommunale område er der desuden aftalt særlige pensionsforbedringer for såvel nuværende tjenestemandsansatte som allerede pensionerede kommunale tjenestemænd.

Det er der ikke i samme omfang på det statslige område.

Lønafalterne i det kommunale område er også væsentlig forskellige i forhold til staten, idet man i kommunerne er i gang med en større omlægning af hele den gamle stedtillægsordning (områdetillæg).

Endelig skal det nævnes, at der også er en række forskelle, når det drejer sig om aftaler om øvrige ansættelsesvilkår som for eksempel aftaler om seniorordninger, frivillig fratræden, barsel og omsorgsdage, ferie og ansættelse på særlige vilkår.

Med det formål at sikre den enkelte tjenestemand – kommunal som statslig – mod ændringer i ansættelsesvilkårene, der vil blive opfattet som forringelser, skal vi foreslå, at der anvendes en model svarende til den, som blev anvendt i 1998 i forbindelse med overførslen af de kommunale levnedsmiddelenheder til staten – jf. lov nr. 471 af 1. juli 1998 om fødevarer m.m.

Modellen indebar, at de kommunale tjenestemænd blev tilbudt ansættelse som statstjenestemænd på de vilkår, der var gældende for tjenestemænd i staten, dog således at der ikke ville ske en forringelse af de pågældendes løn- og andre ansættelsesvilkår.

Modellen indebar endvidere, at såfremt en kommunal tjenestemand ikke ønskede ansættelse som statstjenestemand, blev den kommunale ansættelse opretholdt lige som de derfor gældende vilkår under den pågældendes udførelse af de opgaver, der blev henlagt til den tilbudte statslige stilling.

Med lovforslagene vil tjenestemænd fremover være forpligtet til at overtage en anden passende stilling indenfor det nye ansættelsesområde. Det anføres i bemærkningerne, at det ved en vurdering af, om en anden stilling kan anses for passende vil skulle indgå, at ændringerne i ansættelsesområdet sker som led i den generelle kommunalreform.

Det anføres i den forbindelse, at de pågældende vil kunne være forpligtede til at overtage en anden passende stilling indenfor det nye ansættelsesområde, som de ikke ville være forpligtede til at overtage indenfor rammerne af deres hidtidige ansættelsesområde.

Ifølge bemærkningerne gælder dette dog ikke, hvis forpligtigelsen til at overtage en anden stilling indenfor rammerne af det nye ansættelsesområde er af særlig indgribende karakter for den enkelte.

CFU finder, at det med ovennævnte er højst uklart, hvor grænsen mere præcis går for, hvad den enkelte tjenestemand må tåle i forhold til forpligtigelsen til efter lovforslaget at overtage en anden passende stilling indenfor sit – udvidede – ansættelsesområde.

Det fremgår af lovforslaget, at tjenestemænd, der overføres til en ny ansættelsesmyndighed ved pensionering fra denne ansættelse, får udbetalt en samlet tjenestemandspension af den nye ansættelsesmyndighed.

Som det fremgår af bemærkningerne, vil en del af tjenestemændenes pensionsrettigheder være optjent under ansættelsen hos de hidtidige ansættelsesmyndigheder, mens en del af pensionsrettighederne vil være optjent under ansættelsen hos de myndigheder, som tjenestemændene overføres til.

Vi forudsætter, at lovforslaget ikke indebærer forringelser i de berørte tjenestemænds pensionsforhold i forhold til de berettigede forventninger, de pågældende inden overdragelsen kan have hertil.

Videre forudsættes det, at Personalestyrelsens notat af 29. oktober 2004 om pensions- og lønforhold for kommunale tjenestemænd, der overføres til staten (ToldSkat) i forbindelse med kommunalreformen, jf. bilag 3 til L130, finder tilsvarende anvendelse som uddybning af udkastets bemærkninger, og CFU skal henstille, at bemærkningerne udbygges i overensstemmelse hermed.

Den lukkede gruppe

CFU forudsætter, at amtskommunale tjenestemænd, der er ansat i henhold til lov om tjenestemænd i folkeskolen m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 679 af 17. september 1998, opretholder denne status, når de overgår til en ny ansættelsesmyndighed, herunder pensionsvilkår i henhold til § 12 i samme bekendtgørelse.

CFU skal i den forbindelse henlede opmærksomheden på, at lov om tjenestemænd i folkeskolen m.v. beror på en aftale mellem Finansministeriet, Kommunernes Landsforening og Lærernes Centralorganisation om kommunalisering af folkeskolens ansatte. I forhold til etableringen af aftalen om folkeskolen af 27. marts 1992 var det en forudsætning, at der blev etableret en "lukket gruppe" af tjenestemænd, der overgik på særlige vilkår.

Det er CFU's opfattelse, at kommunalreformens gennemførelse ikke forudsætter nogen ændring af status for "den lukkede gruppe" af tjenestemænd i folkeskolen, og hvis vilkårene ønskes ændret, kan det alene ske efter forhandling mellem aftalens parter..

CFU skal derfor henstille, at bemærkningen til § 7 om tjenestemænd i den amtskommunale folkeskole, der er ansat efter lov om tjenestemænd i folkeskolen m.v. fjernes således, at tjenestemændene i den "lukkede gruppe" bevarer den hidtidige status, herunder pensionering i henhold til § 12 i lov om tjenestemænd i folkeskolen m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 679 af 17. september 1998.

Overenskomstansatte medarbejdere

CFU er enig i, at Virksomhedsoverdragelsesloven generelt bør gælde, og på baggrund af lovforslagets bemærkninger også i situationer, hvor der udfra Virksomhedsoverdragelseslovens bogstav måtte kunne rejses tvivl om et område er inden for lovens rammer eller ej.

Virksomhedsoverdragelsesloven sikrer imidlertid alene den ansattes individuelle rettigheder indtil overenskomstperiodens udløb, og vi skal gøre opmærksom på, at der også på overenskomstområdet er en lang række forskelle i overenskomstgrundlaget for stats- og kommunalt ansatte, idet de fleste af de aftaler, der er nævnt under tjenestemandsafsnittet også gælder for overenskomstansatte.

CFU skal pege på den generelle problematik ved at skulle overføre løn- og pensionsaftaler fra et overenskomstområde til et andet.

Vi finder, at det bør sikres, at de overførte overenskomstansatte efter udløbet af overdragelsesperioden i henhold til Virksomhedsoverdragelsesloven ikke kommer til at opleve en lønnedgang og/eller nedgang til et eventuelt lavere pensionsbidrag som følge af, at de herefter omfattes af de kollektive overenskomster og aftaler herom, der gælder på det statslige område.

Vi vil gøre opmærksom på et enkelt problem, nemlig spørgsmålet om at sikre den enkelte ansatte pensionsmæssig i forbindelse med virksomhedsoverdragelsesloven.

I dag er der ikke mulighed for, at det enkelte pensionsinstitut kan sikre grundlagsrenter, garanteret forrentning af indestående depoter ved overførsel fra et institut til et andet.

CFU skal derfor pege på nødvendigheden af, at de berørte parter i forbindelse med tilpasningsforhandlingerne er opmærksomme på alle relevante aftaler, bestemmelser og lignende.

Afsluttende bemærkninger

Det er CFU's opfattelse, at lovforslaget for så vidt angår de personalepolitiske og personalejuridiske forhold ikke er tilfredsstillende.

CFU skal derfor foreslå, at der garanteres gennemførelse af tilpasningsforhandlinger mellem de berørte parter både for tjenestemænd og overenskomstansatte således, at det kan klarlægges, hvilke løn- og ansættelsesvilkår, der skal være dækkende for de overførte grupper i fremtiden.

CFU har tilsluttet sig de politiske udmeldinger om tryghed for de berørte personer, og vi skal derfor opfordre til, at der afsættes den fornødne tid til og reel mulighed for dialog og forhandling mellem de berørte parter.

CFU forbeholder sig ret til at komme med yderligere bemærkninger til nærværende lovforslag samt til lovpakken generelt på et senere tidspunkt.

Med venlig hilsen

Peter Waldorff

**FORBUNDET AF
OFFENTLIGT ANSATTE**

**OFFENTLIGT ANSATTES
ARBEJDSLØSHEDSKASSE**

Undervisningsministeriet
Institutionsstyrelsen
Frederiksholms Kanal 25
1220 København K

6. januar 2005
Jr.nr. 04/001/02202-10.61.01
LDC/lom

Min. Jr.nr. 2004-3450-4

Forslag til ændring af lov om institutioner for uddannelsen til studentereksamen, lov om institutioner for uddannelsen til højere forberedelseksamen, lov om grundlæggende social- og sundhedsuddannelser, lov om almen voksenuddannelse og om voksenuddannelsescentre og forskellige andre love.

Social- og sundhedsuddannelsernes Landselevbestyrelse, FOA's elevorganisation modtog høringsbrev og takker for muligheden for at afgive sit besyv.

Landselevbestyrelsen har ikke noget at tilføje i relation til fællessvaret fra Forbundet af Offentligt Ansatte og Pædagogisk Medhjælper Forbund, og henleder derfor vores kommentarer til dette høringssvar.

Aida Glud Christensen

FOA
Stauings Plads 1-3
1790 København V

Telefon 46 97 26 25
Telefax 46 97 23 00

E-post adresse, Forbund: foa@foa.dk
E-post adresse, A-kassen: oaa@foa.dk

Giro 8 01 47 95
Medlem af LO

Med venlig hilsen

**Heidi Glud Christensen
Formand for Landselevbestyrelsen**

Undervisningsministeriet
IS-IK2.post@uvm.dk

Forslag til ændring af lov om institutioner for uddannelsen til studentereksamen, lov om institutioner for uddannelsen til højere forberedelseseksamen, lov om grundlæggende social- og sundhedsuddannelser, lov om almen voksenuddannelse og om voksenuddannelsescentre og forskellige andre love.

Den 07-01-2005
J.nr. 6.01.09
Sagsbehandler: kcl

Undervisningsministeriet har den 1. december 2004 bedt Udvalget for de Grundlæggende Social- og Sundhedsuddannelser om en udtalelse vedrørende ovenstående lovforslag.

Udvalget noterer sig, at lovforslaget har til hensigt at skabe et bredt udbud af gode tidssvarende og tilgængelige uddannelses tilbud som basis for en entydig og gennemskuelig sammenhæng i de erhvervsrettede ungdomsuddannelser. I forhold til SOSU-området er det intentionen fortsat at sikre tilstrækkelig uddannet arbejdskraft til social- og sundhedsområdet på landsplan. Derfor underlægges uddannelsesinstitutionerne ensartede styrings- og rammevilkår.

Udvalget har følgende kommentarer af generel og specifik karakter til lovforslaget:

Generelle kommentarer

De grundlæggende social- og sundhedsuddannelser er et stærkt og velfungerende uddannelsessystem som uddannelsespolitisk har været en succes på en lang række områder:

- Uddannelserne giver en helt unik praktikpladsgaranti, hvor optagne elever er garanteret en praktikplads.
- Uddannelserne tilbyder et struktureret uddannelsesforløb, med en særegen faglig profil og høj kvalitet
- Uddannelserne oplever en stigende interesse for at søge optagelse
- Geografisk spredning af uddannelsesinstitutionerne, hvilket sikrer adgang til uddannelserne lokalt

EPOS
Nyt Vestergade 17, 3 sal
1471 København K

Telefon 38 17 82 90
Telefax 38 17 82 95

epos-amu@epos-amu.dk
www.epos-amu.dk

- Rummelighed i uddannelserne med succesfuld integration af etniske minoriteter
- Gode jobmuligheder og stor efterspørgsel på kvalificeret uddannet arbejdskraft
- Lokal og national dialog om uddannelsernes form og indhold.

Disse punkter er værdier som er centrale for de grundlæggende social- og sundhedsuddannelser og som har været medvirkende til at skabe gode og tidsvarende uddannelser. Det er udvalgets opfattelse, at det er vigtigt både at fastholde disse værdier og at sikre stabiliteten i uddannelserne med institutionernes overgang til selveje.

Økonomi og taxameter

Udvalget understreger vigtigheden af, at der i forbindelse med introduktion af et taksametersystem, udarbejdes nøje analyser af økonomien omkring de grundlæggende social- og sundhedsuddannelser. Dette skal sikre, at institutionerne også i fremtiden kan løfte de uddannelsesmæssige opgaver, de har i dag med høj kvalitet og med uddannelsesmuligheder i selv tyndbefolkede områder.

Dialog

Som nævnt herover har lokal og national *dialog* om de grundlæggende social- og sundhedsuddannelser været en vigtig forudsætning for uddannelsernes succes i dag. Udvalget understreger vigtigheden af fortsat at have en dialogbaseret tilgang til arbejdet mellem uddannelsesinstitutioner og parter på lokalt og nationalt plan. Det gælder både for de midlertidige bestyrelser, bestyrelserne efter 2006, og i den centrale overvågning af uddannelserne. Tæt dialog om dimensioneringsopgaven er ligeledes ønskværdigt. På en række punkter konstaterer udvalget, at denne dialog ikke er konkretiseret:

Bestyrelser – råd - udvalg

Udvalget har noteret sig den foreslåede sammensætning af de midlertidige bestyrelser for social og sundhedsskolerne. Udvalget vil i den forbindelse anføre, at det kan være hensigtsmæssigt i et lokalt perspektiv at inddrage arbejdstagerne i de midlertidige bestyrelser. Undervisningsministeren bør derfor åbne mulighed for dette.

Udvalget bemærker sig, at det fremgår af lovforslagets § 6, stk. 15, at de fremtidige bestyrelser *kan* nedsætte lokale uddannelsesudvalg. Lovforslaget afviger her i forhold til strukturreformens intention om harmonisering af uddannelsessystemet.

Dimensionering

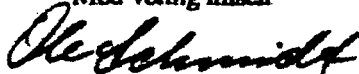
Med lovforslagets § 6, stk. 10 fastsætter og fordeler Undervisningsministeren et årligt antal uddannelsespladser i forhold til behovet for færdiguddannede. Udvalget efterlyser en præcisering af initiativret, ansvar og forpligtelser mellem interessenterne i forbindelse med fastsættelse af dimensioneringen.

Forvaltningsloven og offentlighedsloven

Udvalget bemærker, at de nævnerende amtlige uddannelsesinstitutioner omfattes af forvaltnings- og offentlighedsloven (jf. eksempelvis lovforslaget § 7, stk. 3). Udvalget konstaterer dermed, at der er en adskillelse og ikke en harmonisering i forhold til andre dele af uddannelsessystemet.

Der henvises i øvrigt til parternes egne høringsvar og udvalget ser frem til et fremtidigt samarbejde.

Med venlig hilsen

Ole Husum Schmidt
formand